

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

на

II-то обикновено Народно Събрание.

VI ЗАСЕДАНИЕ, ПОНЕДЕЛНИКЪ, 31 МАРТЪ 1880 ГОД.

(Подъ предсѣдателството на г-на П. Р. Славейкова — Начало въ 1 часа и 25 минути.)

Предсѣдатель: Ще пристгимъ къмъ засѣдание. Найнапредъ ще прочетемъ списъка на представителитѣ.

Секр. Золотовъ: (Чете списъка на представителитѣ.)

Предсѣдатель: Списъкътъ показва, че отъ 171 представители липсуватъ 42, присъствуватъ 129; така щото, засѣдането е пълно. Можемъ да пристгимъ къмъ дневният редъ. Преди това имамъ да приведж за знание, че г-нъ Стамбуловъ, който бѣше тута, случайно се поболѣ, и за това си отиде у дома. Д-ръ Брадель заяви, че по причина на болѣствата си днесъ не е въ състояние да бѫде въ Събранието. Единъ отъ секретаритѣ, г. Коевъ, също пише че е боленъ отъ треска, и Д-ръ Молловъ го лѣкува: за това не може да дойде днесъ въ Събранието. Друго писмо има отъ Кюстендилский представител Стефанъ Границки, който отиде по причина, че у дома си имало нѣкой на смърть боленъ; той пише че ме търсили, но че не можалъ да ме намѣри, и затова отишълъ безъ позволение, защото работата била неотлагаема. Но въ писмото казва, че нѣма повече отъ една недѣля да се бави. (Чете писмото.) Тоже Негово Висок. Пр. Доростолочервенский Митронолитъ Григорий заявява, че по причина на болѣсть невъзможно му е да се намѣри въ Събранието днесъ. Да се запише това у протокола. Ще пристгимъ да четемъ протоколитѣ.

Секр. Золотовъ: (Чете 4-и дневникъ на 4-то засѣдание.)

Предсѣдатель: Има ли нѣкой да забѣлѣжи върху тѣзи протоколи нѣщо?

А. Цановъ: Отъ протоколитѣ разбирарамъ, че Събранието е приело, че трѣба първо да се чете Софийската Губерния при провѣркитѣ. До колкото азъ помня, не е това прието, но само г-нъ Стамбуловъ е казалъ, че може да се захване отъ Софийската Губерния.

Предсѣдатель: До колкото азъ помня, то е останжало върху комиссията да си распореди работата.

Ст. Поповъ: Тамъ дѣто въ протоколитѣ се казва въ рѣчта на г-на Стамбурова, че той е казалъ, че ще има 3 предсѣдатели, той е казалъ, че ще има 3 подпредсѣдатели.

Предсѣдатель: Ще се поправи това. Има ли нѣкой други да забѣлѣжи на тѣзи протоколи. (Никой.) Приема ли Нар. Събрание протоколитѣ, както сѫ написани съ бѣлѣжкитѣ? Който ги не приема да си дигне ржката. (Никой не дигна.) Значи, че сѫ приети. Ще се чете другъ протоколъ.

Секр. Золотовъ: (Чете дневника отъ 5-то засѣдание).

Предсѣдатель: Има ли нѣкой да забѣлѣжи върху послѣдний протоколъ?

Бурцовъ: Когато говорихъ, да се не даватъ

дневни чари на ония депутати, които отсъствуваха при тяхни, след като му се забължили от предсъдателя, то въпреки протоколът е казано, че азъ съм казалъ, че това предложение е противно на Конституцията. Азъ не съм казалъ това; но съм казалъ: че не е противно на Конституцията, но е противно на избирателният законъ.

Предсъдателъ: Приема ли Народ. Събрание да се справи това съstenографическия протоколъ?

Бурмовъ: Може да липсува само едно не.

П. Станчовъ: И азъ имамъ една българска да направя върху това, че съмъ казалъ, че княжеският указъ за свикването на представителите ще ни покаже, че това Събрание е първо Събрание. Азъ това не казахъ; азъ казахъ, че княжеският указъ може да ни разясни, какъ да го наръчамъ. Да се сравни съstenографическият протоколъ, и ако е потребно да се поправи.

Предсъдателъ: Приема ли Народ. Събрание тъзи протоколи сътъзи поправки? Който ги не приема да си дигне ръжата. (Никой не дигна.) Значи, приеми съ. На дневният редъ е, да се чете доклада на комисията за провърките.

М. Радославовъ: Прѣди да пристъпимъ на дневният редъ, мисля, че е потребно, ония представители, които съ записани въ списъка и не дадоха клетва, да се закълнатъ.

Предсъдателъ: Добрѣ е да се закълнатъ, защото ще гласоподаватъ. Азъ моля г-да квасторитетъ да повика теже и Имама, за да земе клетва на турскиятъ представители.

Недѣлковичъ: Прѣди да се чете доклада на комисията, мисля, Народ. Събрание трѣба да знае, да ли онѣзи, които съ избрани, съ български подданици, и за това мисля че е потребно да се запишатъ депутатите на единъ листъ, дѣто да се показва, че съ български подданици, и на коя община принадлежатъ.

Предсъдателъ: За всички ли български депутати желаете това?

Недѣлковичъ: За всички.

Михаиловски: Азъ мисля, че прѣди да си дадатъ депутатите клетвата, да продължаватъ работата си.

Генчевъ: Въпроса за подданичество на депутатите може да се реши отъ комисията, която провърява изборите.

Докладч. Станчовъ: Тъй като още не сми пристъпили къмъ четението на доклада отъ комисията за провърките на изборите, то имамъ честъ да кажѫ, че много рано е повдигнатъ този въпросъ за чуждото подданичество. Комисията мисли, като свирши доклада, ще дойде при името на всякий депутатинъ, ще види, да ли е той чужди поддан-

никъ, и да ли той може да бѫде депутатъ съгласно съ закона, тъй и съ временните правила за изборите и съ Конституцията. Които съ чужди подданици, тѣхъ ги знаемъ; азъ мисля, че никой нѣма да си крие чуждото подданичество, нито пакъ българското; за това азъ съмъ на мнѣние, че този въпросъ много рано е повдигнатъ.

Недѣлковичъ: Азъ пакъ постоиствувамъ на това, което казахъ: мисля, че е подобрѣ да се запишатъ всичките депутати на единъ листъ, че не съ чужди подданици и на коя община принадлежатъ.

Михаиловски: Не е достаточно само да си напише името нѣкой, за да бѫде български подданикъ, защото за това има законъ, какъ единъ подданикъ се лишава отъ другото подданичество; това не може да стане само съ едно потписване името, че е български подданикъ: онъ трѣба да докаже че е освободенъ отъ своето правителство, на което той е билъ подданикъ. Конституцията сама казва, че може да бѫде избранъ всяки Българинъ, който не е подданикъ на друга държава, освѣнъ това, че трѣбала да се знае въ коя община е записанъ, кѫдѣ дава данъци, трѣба да се знае и кѫдѣ дава и военната повинностъ.

Недѣлковичъ: Азъ съмъ увѣренъ, че ония, които съ чужди подданици, нѣма да приематъ да се нарѣчатъ български подданици; слѣдователно достаточнѣ е, да се запишатъ само български подданици.

Д-ръ Молловъ: Това предложение е ново, и всякое предложение трѣба да се мотивира; не може само да се каже: желателно е, да се пише всякий депутатъ на листа; това не е достаточнѣ, трѣба да се каже, защо се предлага такова нѣщо. Оно трѣба да се мотивира, прѣди да се гласоподава. Послѣ, ако има да се подкрепи предложението на Г-на Недѣлковича, тога съ може да се разиска, и найсетенъ може да се гласоподава за него.

Предсъдателъ: Има ли да подкрепятъ предложението на г-на Недѣлковича 5 думи. (Нѣма.) (Гласове: Има.)

Предсъдателъ: Ако има да станатъ прави.

Михаиловски: Азъ пакъ казвамъ, че то е недостаточнѣ.

П. Станчовъ: Азъ ще говоря не като докладчикъ, но като членъ на Събранието. Азъ съмъ на мнѣние, че съ това се прави само затруднение на работите; поголѣмата частъ отъ депутатите съ на вѣрно български подданици; само малцина има, които да се намѣрятъ подъ чуждо подданичество. Но и за тия, азъ съмъ увѣренъ, че ги знаемъ; за това не трѣба да си затрудняватъ работите и да оставятъ дневниятъ редъ. Азъ предлагамъ, щото слѣдъ

прочитанието на докладътъ, ако е Народното Събрание съгласно, да си дадътъ клетва ония депутати, които още не съзеха кълнали. А колкото за лица, които не съзеха български подданици, за тяхъ може да се произнесе Народното Събрание при провърките на всяки единъ депутатъ. Тога съзможда се пита всяки и да си каже какъвъ е подданикъ. Това е моето мнение.

Тодоровъ: Азъ предлагамъ, да се спомене въ докладътъ на комисията и за това: да ли нѣкой депутатъ не е български подданикъ; защото това е едно отъ качествата, които изисква закона и за които е имала комисията да разисква; също както и за други качества, които изисква закона, тъй за възрастъ, честностъ и прочее.

Предсѣдателъ: Другъ нѣкой има ли да забѣлѣжи нѣщо? Има двѣ предложения: едно отъ г-на Недѣлковичъ, който предлага, всичките български представители да се запишатъ, че съзеха български подданици, на коя община принадлежатъ и дека си плащатъ данъка. Другото предложение е отъ г-на Тодорова, който предлага, че може да се разисква за подданичеството при всяки изборъ, когато му дойде редътъ. Първото предложение отъ г-на Недѣлковичъ приема ли го Народното Събрание или не? Който го приема да си дигне ржаката. (Никой не дигна.)

Каравеловъ: Азъ съмъ пакъ на мнение, да се положи листъ за да се подпише всякий отъ депутатите че е български подданикъ.

Предсѣдателъ: Този въпросъ може да се реши, че само подозряемите лица да се подпишатъ:

Каравеловъ: Всяки по съвѣстъта си тръба да се подпише, че е български подданикъ.

Предсѣдателъ: То се прие, че ще се разиска за всякого особено.

Докладчикъ П. Станчовъ: Предложението на г-на Недѣлковичъ не пада, но само, че не се разглежда сега. На дневният редъ има да се чете докладътъ, и дѣто дойде място за чужди подданици, то всяки може самъ да се произнесе, да ли е български подданикъ или не. Сами между себе си знаеме, кой кѫдѣ и какъ живѣе; за това предложението на г-на Недѣлковичъ се отложи само на мястото си.

Михайловский: Мъннието на г-на Станчовъ е, да пристажимъ до четеніе на докладътъ, и тамъ, дѣто тръба, да го исправимъ; това е едно условие, обозначено въ Конституцията и въ избирателната законъ, едно качество, което всяки депутатъ тръба да го има.

Докл. Станчовъ: Като въ едно отъ последните засѣданія лично се одобри една 10-то членна комисия, на която се възложи предварително да разгледа провърките върху избирателните

дневници за избирането на представителите на настоящето Нар. Събрание, и като азъ бѣхъ избранъ като докладчикъ на тази комисия, то имамъ честь да прочета дневниците на двѣте засѣданія, които е имала тази комисия, за да види Събранното, какъ си е распредѣлила комисията работитъ: (Чете първий и вторий дневници на комисията):

ДНЕВНИКЪ I

На първото засѣданіе на комисията избрана за произвеждането провърките на избранните представители за II-то Законодателно Народно Събрание въ г. София.

Днесъ 27-го Марта м. 1880 г. по 8 часа вечеръ комисията състояща отъ членовете си: Т. Панова, Хр. Симидова, П. Станчова, Хр. Самсарова, Г. Живкова, Ст. Поппова, Грънчарова, Н. Сукнарова, А. Цанова, въ отсѫтствието само на Г-на Славейкова, тоже членъ отъ комисията — подъ временното предсѣдателство на Панова распореди се да прегледа приетите дневници по изборите по следующият начинъ. Ржководима отъ точка зрењие, както за улеснение и точностъ въ възложената върху комисията работа, тъй също и за избѣгване на наймалката нередовностъ, като распредѣли за разглеждане дневниците на избранните депутати, по между членовете си, състоящи отъ потрима на едно, рѣши да захване преглеждането отъ Търновската Губерния, вслѣдствие на което всичките избирателни дневници и документи приложени при тѣхъ отъ Търн. Губерния, състояща отъ окръзите: Търновски, Ловчански, Севлиевски, Габровски, Османъ-Пазарски и Еленски се взеха подъ разглеждане. А резултата, ако е съгласенъ или не съ избирателният законъ, както и всичките замѣтени нередовности — членовете отъ комисията останаха съгласни да забѣлѣжатъ това изобщо въ цѣлното си засѣданіе въ Събота 29-го т. мѣсца при обсѫжданието на стапалитъ нередовности, отдельно за всяка околия и депутатъ, а съврѣменно да се избере и докладчикъ на комисията.

Временният Предсѣдател Т. Пановъ.

П. Станчовъ
А. С. Цановъ.
Хр. Симидовъ.
Н. Сукнаровъ
Г. Живковъ
Хр. С. Грънчаровъ
Хр. Н. Самсаровъ
Ст. И. Поппovъ

Членове отъ Комисията

ДНЕВНИКЪ II.

На 2-то засѣданіе на Коммисията избранна за произвежданіето провѣркѣ на избраннитѣ представители за II-то Законодателно Народно Събрание въ г. София.

Днесъ 29-го Марта м. 1880 год. по 8 часа предъ пладне коммисията въ пълното си засѣданіе отъ членовете си: Тр. Панова, Хр. Симидова, Г. Живкова, Ст. Попкова, П. Станчова, Хр. Самсарова, Грънчарова, Н. Сукнарова, А. Цанова и Ш. Р. Славейкова, подъ временното предсѣдателство на Т. Панова, прегледа резултата отъ всичките избирателни дневници: окрѣгъ по окрѣгъ, околия по околия отъ Търновската Губерния, съгласно съ първий дневникъ на коммисията, и слѣдъ като направи своите замѣчания за нѣредовностите, произведени при изборът на всякий депутатъ отдельно, като има за ржководство, въ тозъ случай, избирателниятъ законъ за I-то Законодателно Нар. Събрание, на основание на който сѫ извиршени изборите за настоящето Събрание. При това коммисията избра за свой докладчикъ П. Станчова, като пристигна къмъ разгледваніето на другите избирателни дневници, отъ останалите Губернии по сѫщия начинъ; за да може своевременно да представи резултата отъ прегледаніето си на Нар. Събрание.

Брѣменният Предсѣдател Тр. Пановъ.

Членове отъ Коммисията	<table border="0"> <tr><td>П. Станчовъ.</td></tr> <tr><td>А. С. Цановъ.</td></tr> <tr><td>Хр. Симидовъ.</td></tr> <tr><td>Н. Сукнаровъ.</td></tr> <tr><td>Г. Живковъ.</td></tr> <tr><td>Хр. С. Грънчаровъ.</td></tr> <tr><td>Хр. Н. Самсаровъ</td></tr> <tr><td>Ст. И. Попловъ.</td></tr> </table>	П. Станчовъ.	А. С. Цановъ.	Хр. Симидовъ.	Н. Сукнаровъ.	Г. Живковъ.	Хр. С. Грънчаровъ.	Хр. Н. Самсаровъ	Ст. И. Попловъ.
П. Станчовъ.									
А. С. Цановъ.									
Хр. Симидовъ.									
Н. Сукнаровъ.									
Г. Живковъ.									
Хр. С. Грънчаровъ.									
Хр. Н. Самсаровъ									
Ст. И. Попловъ.									

Това го направихъ като введение за повечето обсѫдженіе на Народното Събрание, какъ е разпредѣлила коммисията работата си. Пристигнахъ къмъ прочитанието на докладътъ, въ който самата коммисия постанови за кратко и ясно изложение на извиршенната работа. Отъ доклада ще види Народ. Събрание, че се свърши Търновската Губерния, за която се разгледаха и протоколитѣ; и ако да свършимъ тази Губерния, то можемъ да пристигнемъ на разглеждане Софийската Губерния, която тоже е прегледана. (Чете доклада на коммисията):

Докладъ до Народното Събрание.

Господъ!

Десеточленната коммисия, която Нар. Събрание избра въ едно отъ послѣднитѣ си засѣданія за произвеждане провѣрките съгласно съ рѣшението му, — членовете на тая коммисия ми довѣриха да бѫдѫ докладчикъ за възложената върху ми работа, за което благодаря събратията си; за това чрѣзъ мене днесъ тя има честь да представи на Народ. Събрание въ общи чѣтири, както начина на разглежданіето избирателните дневници, които ми се повѣриха отъ бюрото, тѣй сѫщо и своите забѣлѣжки и заключения, които коммисията счете за дѣлгъ да направи, за онѣзъ окрѣгия, избирателни околии и представители, гдѣто срѣща несъгласностъ съ избир. законъ за I-то закон. Нар. Събрание, на основание на който сѫ извиршени изборите за настоящето Събрание; а до колко коммисията е отговорна на довѣрието, на почитаемото Народно Събрание остава да покаже трудътъ ми.

Коммисията, почитаеми Господъ, въ I-то си засѣданіе на 27-го т. м. распоряди си работата тѣй щото никой отъ членовете ми да не може самъ да провѣрява дневниците на своя изборъ, както за поголѣма рѣдовностъ тѣй и за избѣгване на всѣко опущеніе. А въ пълното си засѣданіе на 29-ий сѫщаго, коммисията рѣши да захване докладваніето си отъ Търновската Губерния, отъ гдѣто и имамъ честь да почна.

Отъ разгледваніето избирателните дневници на Търновската Губерния се оказва, че тя дава 40 представители отъ подвѣдомствените имъ окрѣзи: Търновски, Османъ-Пазарски, Севлиевски, Ловчански, Еленски и Габровски. А распределение то на окрѣзите въ избирателни околии, съгласно съ 7 ст. отъ изб. законъ е слѣдующето:

Търновски окрѣгъ	въ 7 околии	— 18 депутат.
Османъ-Пазарски окрѣгъ	„ 2 „	— 3 „
Севлиевски окрѣгъ	„ 4 „	— 6 „
Ловчански окрѣгъ	„ 4 „	— 7 „
Еленски окрѣгъ	„ 2 „	— 3 „
Габровски окрѣгъ	„ 1 „	— 3 „
		—
	20 „	40 „

Изборите въ тая Губерния сѫ стали почти всичките на 20 Януарий, съгласно съ 19 чл., 2 ал. и нае отъ изб. законъ съ исклучени на г. Севлиевската избирателна околия, гдѣто сѫ избрани: Г-нъ Д-ръ Брадель и Г. Кирковъ на 13 Януарий, съгласно съ I-та алинеа отъ сѫщия 19 членъ; и Иванъ Даневъ — въ Ловчански окрѣгъ, Желѣзенската околия.

При това до колко съзупензирани са всичките точки отъ избир. законъ при избирането представителите, както и забължките отъ комисията за станалите нередовности — неправилности при всъкти окръгъ, избирателна околия и депутатъ, тамъ дъгъто има подобни замѣтки, Нар. Събрание ще чуе както съдътъ да съдъдва въ доклада, и остава на неговото благосъмнение да се произнесе окончателно, съгласно съ 21 членъ отъ изб. законъ.

Предсѣдат: Какъ би желало Народ. Събрание да се произнесе комисията: по избирателните околии или за всъки депутатъ особено?

Докл. Станчовъ: Прѣди да се произнесе Народ. Събрание искамъ да припомня, че комисията както нарѣди работата, ма задължи най-първъ да чете цѣла Търновска Губерния и най-послѣ да повтори поединничните избори, Нар. Събрание да направи каквото мисли за добре.

Предсѣдат: Има ли нѣкой да говори? — Азъ мисля да се спремъ върху тѣзи депутатити, за които имами бѣлѣжки, а за други да не се спирати.

Михайловский: Ако прочетемъ всичкия докладъ и пакъ се повърщамъ да разгледвамъ всъка околия и всъки депутатъ отдельно притетъ ли е или не е притетъ, то значи едно повторение безполѣзно: една околия има 2 или 3 депутати, всъка да се разгледа и да се свѣрши — притетъ ли е или не е притетъ. Инакъ ще се бавимъ много време съ разглеждането.

Предсѣдат: Какъ приема Нар. Събрание: желае ли да се чете изъцѣло или както мисли г-нъ Михайловский всъка околия особено да се свѣрши? Който е противъ, да се чете докладътъ, да си дигне рѣката. (Никой не дигна.) Тогава ще се чете околия по околия.

Докл. Станчовъ: Комисията мисли да се чете и цѣло; но Нар. Събрание рѣши по околия, и така ще изследвамъ работата си въ Търновската Губерния: Търновски окръгъ, сухиндолска околия, избранъ е при вторите избори на 20 Януария Никола Михайловъ; цѣлото число на избирателите е 4746 гласоподавали 2237; той е избранъ съ 1863 гласа. Комисията не намира никакъ нередовност, той е избранъ съгласно съ избирателните законъ.

Икономъ П. Тодоровъ Докладътъ казва, че провѣрките станаха на основание на протоколите отъ изборите, които станали на 20 Януария. Знае се, че споредъ избирателните законъ ставатъ два пъти избори; ако единиятъ не усполучатъ да се завѣрши изборътъ, тогава ставатъ вторите; за това питамъ: не ли да е потрѣбно, да има тукъ и протоколите отъ 13 Януария, за да се знае, по коя причина не сѫ станали тия първите избори?

Министъ Цанковъ: Рѣши се да се разгле-

датъ изборите околия по околия; мислѫ, че въ рапорта трѣба да се спомѣне всѣкое заявление, което можело би да има влияние въ решението на всѣки изборъ.

Докл. Станчовъ: Това е твърдѣ на място казано; но има околия дѣто, нѣма никакви заявления и забѣлѣжки. Тамъ дѣто намѣри комисията че изборътъ е станалъ съгласно съ избирателните законъ, нѣма друго да се каже, освѣнъ това, че той е съгласно съ закона избранъ; тамъ дѣто има забѣлѣжки или заявления тия ще се прочетятъ съврѣменно. — А колкото за подигнатия въпросъ отъ негово благоговейство, че комисията не споменувала при изборите на г-на Михайловъ и протоколите отъ 13 Януария, то имамъ да забѣлѣж, че не само при изборътъ на г-на Михайловъ, но и отъ други мяста тѣзи дневници не сѫ испратени въ Нар. Събрание, повече заради туй, че окр. съвѣти сѫ знали, че отъ тѣзи дневници не се прогласяватъ представителите, а то за това, че не сѫ имали изискуемото число гласове при първите избори, както го изисква и избир. законъ, който казва, че трѣба да има при прѣвѣтъ избори единъ представител $\frac{1}{4}$ гласове отъ всичките избиратели записани въ избирателните списъци; ако пакъ неполучи нѣкой да има това число гласове, тогава, съгласно съ 19 статия на избирателните законъ, пристижва се на вторите избори. — За това комисията не е направила нѣщо, което може да и се забѣлѣжи, като изоставение на нѣкая точка на своята работа. Прочее ще се забѣлѣжи всѣки, който е избранъ на 13 и който е избранъ на 20 Януария.

Икономъ П. Тодоровъ: Докладътъ казва, че всичките избори не сѫ станали на 13 Януария, но това не е станало на всякадѣ, че не е получилъ $\frac{1}{4}$ гласове отъ избирателите, а менъ се чини, че ще има и такива избори, които не сѫ състояли, на 13 Януария, защото е имало хора, които сѫ станали причина, че не можели тѣзи избори да станатъ. За това желателно би било, да има и тѣзи протоколи, за да се види, има ли подобни заявления за такива хора, които подпадатъ споредъ избирателните законъ да се накажатъ.

Докл. Станчовъ: Негово благоговейство мисли, че защото въ софийско е станала такава нередовност, че ще има и за другите избори подобни забѣлѣжки. Но колкото за търновско казахъ въ началото на докладътъ, че въ севлиевското станаха избори на 13 Януария, дѣто бѣха избрани г-нъ Брадель и г-нъ Кирковъ; сѫщо така и въ Ловечъ, дѣто бѣше избранъ г-нъ Иванъ Далевъ; а останалите 38 депутати сѫ избрани на 20 Януария. За доказателство, че първите избори нестанаха, свидѣтелствува рапорта до Народ. Събрание отъ Окр. Съвѣтъ, който праща протоколите отъ 20 Януария. — Кол-

кото за първите протоколи, то комисията неможе нищо да направи, защото ги няма всички на ръцъ.

Икономъ П. Тодоръ: Както последните протоколи са пратени отъ Окр. Съветъ, така също тръбала да се испратятъ и първите протоколи; защото ненамирамъ никакъдъ забължено, нито въ Конституцията нито въ избирателният законъ, че когато не са станали първите избори, че се прашатъ само протоколите на вторите избори, а не и на първите. Затова комисията тръбва да прегледа на това.

А. Цановъ: Комисия няма всичките дневници отъ първите избори, но тези дневници, който ги има, казватъ, че понеже нямало достаточното число избиратели, отлагали се изборите.

Михайловский: Като членъ на Търновския Губернски Съветъ можа да уважя, че първите избори не са състояли, освенъ въ Ловеч и въ Севливо, защото отъ всичките дошли телеграмми, че понеже не е имало достаточното число избиратели, изборите не са състояха. Тий отъ Габрово, Османъ-Базаръ, Елена и други окръзи.

Икономъ П. Тодоръ: Азъ незнамъ до колко е достаточното да се приеме това няшо, когато се знае че на 13 Януария по силата на книжевския указъ на всичките се свикаха избиратели за избирането на представителите, то е тръбвало на всичките да се състави едно бюро, което да направи единъ протоколъ и тези протоколи тръбвало да се испратятъ отъ надлежните мъста въ Народ. Събрание. Какъ мислите, че съ не потръбни тези протоколи да се представятъ на Народното Събрание?

Докл. Станчовъ: Като отговаряме на негово благоговейнство, имамъ честь да кажа, че не тръбва да се сърди на комисията. Азъ повторихъ по напръдане, че има избори, които са станали на 13 Януария, и тамъ, гдето не са станали, случило се е това, защото не е имало потръбното число избиратели. — Ако има някоя нередовност станала на 13 Януария забължена въ протоколите, то наместо такива на Народното Събрание, ще се представлятъ отъ страна на комисията заявлениета, за удовлетворение не може да каже повече.

Каравеловъ: Менъ ми се чини, че мнението на отецъ Иконома е право. Ако бъха назначени избори, то баремъ 5 души са събрали, които да направятъ бюрото и да съставятъ единъ протоколъ. Ако го не са направили, въ това комисията не е крила. — Ако е нямало и тези 5 души, то пакъ е имало членъ отъ Окр. Съветъ, който да наглежда изборите, и няколцина избиратели, така че непременно тръбвало е да има някой протоколъ. Мнението на отецъ Иконома не е безъ цѣна, нъ никой необвинява комисията затова.

Предсъдат: Има ли някой да говори върху

този предметъ. Всичца признаваме забължката на отецъ Иконома; но комисията, мисля, че не е виновна въ това. Тя ни представлява онова, което е намирала; и азъ мисля, че е достаточно да се забължи въ протоколите, че то е станало причина на разисквание. —

Икономъ П. Тодоръ: Азъ зная, че по прилична на единъ човекъ въ една околия изборите не са състояха; а споредъ избирателният законъ какъв тръбва да се направи съ този човекъ? Съдователно предлагамъ на Народ. Събрание, не е ли потръбно да се предложатъ и тия протоколи отъ първите избори, за да се види, дали не е заявено въ тези първите протоколи няшо за подобна нередовност?

Михайловский: Както забължи г-нъ Каравеловъ, отецъ Икономъ има право; но ние не тръбва да искаемъ за всичка околия и окръгъ тези замъчания, но само да ги изисквамъ тамо дъто ги има. Но неможемъ да ги диримъ сега. Таквите нередовности, ако ги има, може да ги обадимъ и да искаемъ тия протоколи. За някои околии няма никакви заявления, нито отъ страна на депутатите, нито отъ страна на частни лица; и въ такиви околии, мисля, че е излишно да ги търсимъ. Ако има заявления — свободно можемъ да ги поискамъ.

Станчовъ Поповъ: Отецъ Икономъ настоява да има протоколи за тези избори, за които има заявления, за да ги чуе Събранието. Г-нъ Станчевъ, като забължи, че ако има отъ първите избори някое заявление, тогава комисията ще направи и потръбните забължки за това, то се види, че другите дневници, които са дошли, гласятъ, че не е имало потръбното число избиратели, затова Събранието се оплаква безъ никаква причина.

Дръ Молловъ: Азъ мисля, че е недостаточно само едно заявление, че Окр. Съветъ е написалъ че не са дошли избиратели. Ако имаше княжески указъ, то тръбвало баремъ 10 души да дойдатъ на изборите, които е тръбвало и да съставятъ единъ протоколъ. — Отъ дъто да знаемъ, че е имало заявление отъ страната на тези, които тръбва да избиратъ? — Едно заявление отъ Окр. Съветъ не е достаточното; — тръбва да се отнесемъ до Началството и да поискамъ първите протоколи защото иначе не ще имаме истински проверки.

Икономъ П. Тодоръ: Щъхъ също да кажа, което каза г-нъ Молловъ, да се иска първо протоколите отъ първите избори, за да се види дали няма въ тези протоколи някое заявление. Комисията казва, че въ тези протоколи, които предложи тя, просто е заявено, че не се събрали $\frac{1}{4}$ число отъ всичките избиратели; но може да има и други протоколи, въ които има заявления.

А. Цановъ: Азъ отговаряме на г-нъ Дръ

Моллова, защото той каза, че комиссията тръбва да се обрне на Окр. Съвѣтъ, за да има понапредъ и дневници отъ първите избори. Азъ пакъ повтарямъ, че има нѣкои дневници отъ първите избори, и тѣ гласятъ: понеже нѣмало достаточнно число избиратели, за това изборите се отлагатъ, и това не отъ Окр. Съвѣтъ, но отъ избирателното бюро.

Д-ръ Молловъ: Това г-нъ Цановъ не е казалъ; онъ каза само че има рапортъ отъ Окр. Съвѣтъ.

Каравеловъ: Щомъ има протоколъ отъ избирателното бюро, тѣзи протоколи сѫ достаточни.

А. Цановъ: Азъ искамъ да кажа, че г-нъ Д-ръ Молловъ не ма е разбралъ. Азъ казахъ „дневникъ“ а съ това не се разбира рапортъ.

Докл. Станчевъ: Азъ незнай Народ. Събрание какъ разбира исказаниетѣ думи отъ нѣгово Благоговейство и какъ ще приеме то това предложение; дали ще го приеме изобщо за всичките избирателни околии, които не представиха дневници отъ първите избори, или само за онѣзъ място, дѣто има заявления. Това е твърдѣ справедливо, но ние тръбва да помислимъ, че нашитъ народъ, нашиятъ Окр. Съвѣти и папитъ избиратели не сѫ тѣй добри толкователи на закона въ всичките места. Ако отъ нѣкоя околия не сѫ практики дневниците, то е станало по тая проста причина, че сѫ мислили че нѣма за нихъ нужда; защото на основание на тѣхъ депутатите не бѣха избрани, но на основанието на вторите избори. За това да преведемъ въпроса на дневни редъ, то мисля, че е достаточнно, подигнатите въпросъ да се разглежда само тамъ, дѣто има място и дѣто има възможностъ. Негово благоговейство нека да каже, дека, имало неправилности по изборите. Народното Събрание ще обсѫди това заявление; но тамъ дѣто нѣма никой заявлени и никое съмѣнение, тамъ не е това нужно; и дѣто тѣзи протоколи ги нѣма, докладчикъ не може да ги разясни.

Ик. П. Тодоръ: Казахъ, че тръбва да се тражатъ тия протоколи. Като зная, какъ сѫ станали злоупотрѣблени при първите избори, то азъ мисля, че тръбва и за това да се говори; защото може да се явятъ отъ нихъ такиви заявления на бюрото, отъ които се виждатъ злоупотрѣблениета, които сѫ останали.

Докл. Станчевъ: Негово благоговейство заставя, че избирателните законъ дава право на всѣ-ки гражданинъ да заявлява за неправилностите, които ставатъ при изборите. Но комиссията неможе друго да направи, освенъ да представи това, което намира, и ако да намѣри въ протоколите нѣкои заявления, ще ги каже. Азъ пакъ настоявамъ, подигнатиятъ въпросъ да се отнесе на мястото си, т. е. тамъ, дѣто въ протоколите има заявления, или

пакъ на всѣки депутатъ е свободно, да направи заявления за неправилностите, които се случиха. — Сега мисля да се пристъпи къмъ разглеждането на изборите.

Предсѣдателъ: Комисията при всичко пакъ е отпустила да каже, дали има въ ръцѣ си протоколите отъ първите избори отъ 13 Януария.

Докл. Станчевъ: Може да се прочете дневника на втория изборъ, ако благоволи Събранието.

П. Тодоръ: Понеже първите протоколи не били нуждни, то тръбва да се прогласятъ да считами, че на никоя околия първите избори не сѫ станали.

Докл. Станчевъ: За освѣтление на въпроса, считамъ за нужно да прочетѣ 19 членъ отъ избирателния законъ. (Чете то.). На основание на тая статия практика се само тия дневници, въ които се прогласяватъ депутатите, т. е. вторите дневници се практика отъ тамъ, дѣто първите избори не станали; За това пакъ повторямъ да се не маєми, и да разгледами въпросътъ, но на врѣмето и мястото му.

П. Тодоръ: Т. е. Народното Събрание не счита за нужно да изяди, че Окр. Съвѣти сѫ дѣлжни да пращатъ и протоколите за първите избори.

Предсѣдателъ: Народното Събрание ги признава, но какво да направи сега като ги нѣма.

Каравеловъ: Г-нъ Станчевъ гледа на това, като че се напада комисията. Но въпросътъ е сериозенъ, ние можемъ сега да прокарами провѣрките за изборите, но пакъ тръбва да се искатъ протоколите отъ 13 Януария.

А. Цановъ: Ако е това необходимо, то да се остави на комисията врѣме за да види отъ кои околии и Окр. Съвѣти има тѣзи първите протоколи, за да може да съобщи това на Народното Събрание въ друго засѣдание; защото сега нищо така невършили, но само губими врѣме и се бавимъ.

Предсѣдателъ: Приема ли Народното Събрание предложението на отца Иконома, да се искатъ неиспратените протоколи отъ 13 Януария? (Приема-се.) Който го не приема да си дигне рѣката. (Никой недига.) Тогава комисията ще ни достави свѣдѣния за тѣзи, които ги има, за да ги искаме.

Каравеловъ: Но ние пакъ можемъ да продължавамъ провѣрките.

Предсѣдателъ: Можемъ, то не ни прѣчи.

Докл. Станчовъ: Този въпросъ сега какъ се рѣши върху Никола Мънковъ? Въ тѣзи околии се избраха 3 представители, но като нѣма дневници отъ изборите отъ 13 Януария, може ли да се продължава, да се разгледа, законно ли е избранъ или не Никола Мънковъ и неговите другари?

Каравеловъ: Азъ вѣрвамъ, че не сѫ станали изборите на 13 януария; ако изборите не сѫ станали на 13 януария, то тия протоколи ни ка-

зватъ само, коя е причината, дъто не сж станжли; но самийтъ изборъ се свърши на 20 Януария. Тия сж въпроси съвършенно различни.

Докл. Станчовъ: Тогава друго излѣзе; споредъ мене, както се прие отъ Народното Събрание, че трѣба да се приематъ тия дневници за разглеждане, а нихъ ги нѣмами и сега приемами Мжикова за депутатъ, то може неговия изборъ да не е правилъ, защото може на 13 януария да се сизбралиъ другъ представителъ, или че протоколитъ сж ги скрили тамъ. Има, може би, нѣкои заявления, споредъ които е нарушенъ закона; положимъ, ако е станжло така, какъ ще постъпятъ Народното Събрание?

Каравеловъ: Онзи, който е измѣнилъ протоколитъ, ще се даде подъ сѫдъ, като машейникъ; кагато ще ги имами тѣзи протоколи, и подобното ще намѣриме.

Докл. Станчовъ: Да се произнесе Народ. Събрание за това, че може да се случи, че ако днесъ нѣщо рѣшиме, утре може да ни се види, че това не е било правилно.

Грековъ: Като е поставенъ въпросътъ, то много лесно може да се яви една втора провѣрка, отъ какъ дойдатъ протоколитъ отъ 13 Януария, както забѣлѣжи г-нъ Станчовъ; защото може да се види отъ тѣхъ, че първите избори сж станжли редовно, но при всичко това свикани сж избори на вторийтъ пътъ, и е избрано едно друго лице. Така, ако днесъ пристѫпимъ къмъ провѣрките на изборите, безъ да имамъ първите протоколи, то може да приемами едно лице за депутатъ, което не принадлежи да бѫде избрано за тѣкъво. Тогава питамъ: на какво основание ще приемемъ провѣрките за избранъ, кога ще дойдатъ вторите протоколи? Споредъ Конституцията и избирателния законъ нѣма нищо казано за вторите провѣрки, и за това трѣба да се зематъ въ внимание всичките елементи за едно справедливо рѣшене на въпроса, за да не се връща Народното Събрание на свойте рѣшения; защото, ако да захванемъ да провѣрявами, ще могатъ да се появятъ случаи за вторите провѣрки. Питамъ, на какво основание ще приеме Народ. Събрание още веднажъ провѣрките?

Докл. Станчовъ: Отъ моя страна азъ разбрахъ, че като се прие предложението на негово благоговейнство, че не ще да се повърнемъ на самитъ провѣрки; това се прие само за туй, да се научятъ нашитъ окр. съвѣти, че тѣ сж направили една неправилностъ, като испратиха само вторите протоколи, и че трѣбало да проведятъ протоколитъ и отъ първите избори. Отъ тѣзи точка зреяния, азъ разбирамъ това; но ако сега пристѫпимъ къмъ работата, а нѣма дневници отъ първите избори, и ние приемами депутати, то какъ ще направими съ тѣзи

дневници, ако да дойдатъ и да има заявления въ тѣхъ?

Каравеловъ: Ви сами казахте, че има околии, гдѣто има първите протоколи; тогава прегледайте тия, и гдѣто нѣма, да ги прескочимъ.

Докл. Станчовъ: Народното Събрание се произнесе, да се разгледатъ депутатите околия по околия, а комисията не може да прескаче.

Минко Радославовъ: Депутати избрани на 20-ий, тѣ ще бѫдатъ законни, и ако да е имало нѣкои злоупотрѣблени при първите избори. Тамо, гдѣто нѣкой отъ депутатите знае нѣщо, тогава може да го заяви; но ако нѣкой отъ депутатите е билъ получилъ потрѣбното число гласове на 13 Януария, то и той не може да бѫде представителъ, ако сж станжли злоупотрѣблени. И следователно ще бѫдатъ законни представители ония, които сж назначени въ протокола отъ 20 Януария като избрани за представители.

Д-ръ Молловъ: Азъ не можъ да разумѣя, защо г-нъ докладчикъ не може да прескочи, ако въ 20 околии 10 протоколи отъ първите избори ги има, а 10 нѣма; тогава да се почака за тия протоколи до когато дойдатъ.

А. Щановъ: Въ докладътъ комисията не е забѣлѣжила, отъ коя околия първите протоколи ги има или нѣма; за това ние напразно тукъ да продължаваме разискванията и азъ предлагамъ, ако е нужно това, да се отложи Събранието до утре, за да може комисията да допълни докладътъ си.

Докл. Станчовъ: Азъ мисля, че голѣмо затруднение нѣма да се срѣши отъ първите избори, защото протолитъ сж твърдѣ ясни, гдѣто ги има. Но щомъ Нар. Събрание е съгласно, да се прескочатъ ония околии, гдѣто първите протоколи нѣма, то на комисията не остава, освѣнъ само да разгледа още веднажъ протоколитъ, за да може да доложи за това, а Нар. Събрание да се произнесе.

Михаиловский: Азъ мисля, че е известно, че избирателитъ иматъ право да направятъ своите заявления, ако ставатъ незаконности при изборите, сѫщо туй както и администрацията. Ако сж станжли нередовности има и заявления — Народ. Събрание трѣба да гледа слѣдствието, а не справки, които нѣматъ край. Ние рѣшихми нѣщо за напрѣдъ, и то е, че окръжните съвѣти сж обявени да прашатъ протоколитъ и отъ двата избора. Но да се спирати и да чакати, до гдѣто да дойдатъ тѣзи протоколи, то ще губимъ само време; ако има заявления за тѣхъ, ще да обрнемъ надлѣжното внимание. Но тамъ, гдѣто никакви заявления нѣма, азъ не зная, по коя причина да чакати и да не връшимъ нашите работи.

Докл. Станчовъ: Азъ настоявамъ такъ на

това, да се каже, че тамъ, гдѣто нѣма никое заявление, било писмено било отъ единого отъ присъствующитѣ депутати или отъ избирателитѣ, че сѫ станжли нѣкои нередовности, то за такива избори Народното Събрание да се произнесе, защото може да бѫде увѣрено, че ако ще чака протоколи отъ първите избори, то въ растояние на единъ или два мѣсeca не може свърши провѣркитѣ. За това предлагамъ, да се каже въ докладътѣ, който е представенъ отъ комисията, тамъ гдѣто сѫ станжли изборитѣ на 20 Януария щомъ нѣма никакви заявления отъ вънкашни лица или окръжний съвѣтъ, да се считатъ за законни. А ако единъ денъ се намѣри, че е било злоупотребление или отъ страна на бюрото, или че нѣкоя личностъ е злоупотрѣбила, или пакъ, че сѫ скрили цѣли протоколи, то за такива нѣща 37, 38, 39 членове на избирателниятѣ законъ ясноказватъ, че можатъ тия да се предаджатъ на надлежното сѫдилище, а сега да си гледами напатата работа. (Гласове: Приема се.)

Предсѣдателъ: Приема ли Народното Събрание да слѣдвами провѣркитѣ? (Приема се.) Който не приема да си дигне ржката? (Никой не дига.)

Докл. Станчовъ: Желалъ бихъ да се разясни по добре.

Предсѣдателъ: Ако е върху сѫщиятѣ предмѣтъ, не може.

Каравеловъ: Да се приеме предложението, че протоколитѣ отъ първите избори пакъ ще се искачатъ, а сега да се продължава работата.

Михайловский: Само като доопытнение искамъ да кажа една мисълъ. Ние имами сега второто Нар. Събрание и първата сесия. Разумѣва се, че ще засѣдаватъ депутатитѣ още въ 2 сесии. За това не е късно и сега да слѣдвами работата и ако да дойдатъ дневницитѣ, то и въ втората сесия можатъ да се разглеждатъ; но сега, мисля, да си продължавами работата, за да не оставами надирѣ.

Докл. Станчовъ: Още не се е произнесло Народ. Събрание, да ли ще се разглежда всякий депутатъ отдельно, или всичкитѣ депутати отъ една околия на веднажъ.

Предсѣдателъ: Народното Събрание какъ ще приема всякий депутатинъ отдельно или да се гласоподава и за тримата депутати? (Гласове: Всякий отдельно.) Който не е съгласенъ да се приеме всякий депутатъ отдельно, да си дигне ржката. (Никой не дига.) Значи приемо.

Предсѣдателъ: Приема ли Народното Събрание Никола Михайловъ за депутатъ?

Пановъ: Въ такава форма не може да се гласоподава, защото, ако се шита Народното Събрание приема ли за депутатъ, то може да приеме нѣкое лице, което не е избрано. Азъ мисля, че по-

точна форма е: счита ли Народното Събрание избора на единъ кого си за законенъ.

Предсѣдателъ: Добре. Приема ли Народното Събрание за законно избранъ представителъ Никола Михайловъ отъ Сухиндолската околия? (Гласове: Приема.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дига.) Значи приема се.

Докл. Станчовъ: Отъ сѫщата околия избранъ Жорже Момчовъ съ 1083 гласове на 20 Януарий. Комисията счита избора на Жорже Манчовъ съгласно съ избирателниятѣ законъ и не намира никое заявление, нито отъ страна на окръжниятѣ съвѣти, нито отъ избирателитѣ.

Предсѣдателъ: Приема ли Народното Събрание Жорже Момчовъ отъ Сухиндолската околия за законно избранъ представителъ? (Приема.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дига.) Прието.

Доклад. Станчовъ: Въ сѫщата околия е избранъ Георгий Живковъ съ 974 гласа, отъ сѫщето число избиратели. Комисията има само да забѣлѣжи, че Търновскиятѣ окръженъ съвѣтъ, съ рапорта си подъ № 218 явява, че тъй като Христо Савовъ теже получилъ равно число гласове съ Георгия Живкова, на основание на 19 ст. отъ избирателниятѣ законъ, 2 алинея, съвѣта, въ пълното си засѣдание, теглилъ жребие и прогласилъ за депутатъ Георгия Живкова, за което увѣдомява Народното Събрание. Други заявления противъ избирането на г-на Георгия Живкова нѣмати.

Предсѣдателъ: Народното Събрание приема ли за законенъ представителъ Георгия Живкова? (Приема се.)

Предсѣдателъ: Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дига.) Прието е.

Доклад. Станчовъ: Въ Търновскиятѣ окръгъ, Дъръновска околия, избрали сѫ на 20 Януарий трима депутати: П. Славейковъ (числото на избирателитѣ не е известно); числото на гласоподавателитѣ 724; числото на гласоветѣ, съ които е избранъ, сѫ 386. Отъ сѫщите избиратели е избранъ А. Храновъ съ 392 гласа и Райчо Кароловъ съ 349 гласа. Комисията не намира никое заявление и счита тѣзи избори за съгласни съ избирателниятѣ законъ.

Предсѣдателъ: Приема ли Народ. Събрание за законни представители П. Славейкова, Райчо Каравелова и А. Хранова? (Гласове: Приема.)

Предсѣдателъ: Който не ги приеме да си дигне ржката. (Никой не дига.) Прието сѫ.

Докл. Станчовъ: Търновскиятѣ окръгъ, Платиковска околия, избрала е Негово Преосвѣщ. Епископа Климент Браницки, на 20 Януарий, съ 1170 гласове. Числото на избирателитѣ неизвестно; тоже и числото на гласоподавателитѣ. Въ сѫщиятѣ окръгъ

е избранъ Тодоръ попът Ивановъ, съ 873 гласа. Тука има една забѣлѣжка за Т. п. Иванова. Търновски окрж. съвѣтъ, съ рапортъ подъ № 503, явява, че Т. п. Ивановъ на февруари се хванжъ въ криминално престъпление и е предаденъ подъ сѫдъ. Дохажданието му е съмнително.

Прѣсѣдателъ: Други забѣлѣжки нѣма. Приема ли Народ. Събрание Н. Пр. Клиmenta Бранитки за законно избранъ представител отъ Пловдивската околия? (Приема.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дига.)

Докл. Станчовъ: И за Т. п. Иванова.

Каравеловъ: За Т. п. Ивановъ трѣба въпросътъ съвсѣмъ иначѣ да се постави, защото ини провѣрявамъ тука формално, да ли изборътъ сѫ правилни.

Докл. Станчевъ: Съгласно съ З. чл. отъ избирателниятъ законъ, гласи така: (Чете го.) 23 чл. на сѫщия избирателниятъ законъ гласи слѣдующето: (Чете го.) Тъй сѫщо, избраний Т. п. Ивановъ принадлежи между тѣзи лица, които, споредъ 23 чл. на избир. законъ, не можатъ да бѫдатъ депутати; тъй като речението Т. п. Ивановъ се е хваналъ въ криминално престъпление, както окр. съвѣтъ заявява, и се зелъ отъ окр. сѫдъ подъ испитъ, то споредъ моето разбирание на закона и споредъ заявлението отъ окр. съвѣтъ не може да бѫде представител.

Расолковъ: Азъ искамъ да кажж, че той още не е осъденъ и не мога да кажа, че той спада въ тази категория; прочее Народ. Събрание има право да го приеми или не.

Минко Радославовъ: До колкото азъ зная историята на даскалъ Т. п. Иванова, той бѣше началиникъ на една шайка разбойници, отъ които бѣха уловени 6 души. Той е арестованъ, и е направено предварително дознание, но не е станжалъ още сѫда и не се е призналъ още за осъденъ. Остава работата на Народ. Събрание да се произнесе за него.

Грековъ: Азъ мисля, ако се земеше буквата на закона, то не може да се каже, че този Т. п. Ивановъ е неправилно избранъ. Въ закона онѣзи, които сѫ сѫдени, не могатъ да бѫдатъ представители, но за онѣзи, които сѫ подъ сѫдъ дадени, не може да се каже това; за това и можатъ тия да бѫдатъ приети за депутати. Но понеже престъпленето, за което се преслѣдва Т. п. Ивановъ, е доста важно, то мисля, че нѣма да бѫде излишно, да се произнесе Народ. Събрание: понеже този човѣкъ, на това основание, що е избранъ за депутатъ, и като та-
къвъ е и неприосновенъ и не може да се произведе слѣдствие върху него, то Народ. Събрание заявлява на надлежните власти, че той не е неприосновенъ. И така щомъ се осуди, то само по себе си избрането пада.

Расолковъ: Азъ искамъ да се обрне внимание на това, че Т. п. Ивановъ още не е осъденъ, а е само подсѫдимъ; прочее, азъ мисля, че ни единъ депутатъ нѣма да се произнесе, да се приеме като народенъ представител.

Станчовъ: Имамъ да кажя, по поводъ на думитѣ на г-на Грекова, че депутатътъ сѫ неприосновенъ 5 дена преди отварянието на Народ. Събрание за всичкото врѣме на сесията; но като той правилъ хайдутлукъ, когато билъ приосновенъ, и при това че е билъ и хванатъ като крадецъ, и сѫда е рѣшилъ, че трѣба да лѣжи въ затворъ; за това предлагамъ, съгласно съ З и 23 чл. отъ избир. законъ и съгласно съ рапорта на окрж. съвѣтъ, и още съгласно съ извършеното престъпление, да се отхвърли Т. п. Ивановъ отъ Народното Събрание.

Сукаровъ: Азъ мисля, че, върхъ основание на избир. законъ, Събранието не трѣба да рѣши тоя въпросъ, защото въ избир. законъ се говори за вечъ осъдени лица; а за тоя случай говори 96 чл. отъ Конституцията, който казва: (Чете го); това значи, че нищо друго не остана на Народ. Събрание, освѣнъ оно, да се произнесе да ли го приема или не за зак. представител.

Каравеловъ: Ние неговий изборъ да оставимъ висящъ; ние не трѣба да го приемамъ, нико да не го приемамъ, но да позволимъ на сѫда да слѣдова да се опредѣли постѣствието, да ли той може да бѫде членъ на Събранието. Ако го осъдятъ, това е послѣ негова работа и ние нѣма да го приемемъ.

Грековъ: Предложението, което наведохъ, и което потвърдява и г-нъ Каравеловъ, е най съобразно; ако не се отхвърли даскалъ Т. п. Ивановъ, то може утре да го оправда сѫдилището и ние такъвъ чловѣкъ осъждами, ако постѣживамъ въ този смисъ. Азъ мисля, ако този Т. п. Ивановъ на място да го направи прѣди отварянието на Народ. Събрание, бѣ направилъ това престъпление послѣ отварянието на Народ. Събрание; и въобщѣ, ако нѣкой депутатъ направи едно тѣжко престъпление, при всичко, че той е неприосновенъ, но ако това престъпление бѫде отъ голѣмо значение, то, разумѣва се, че ще го хванжтъ, и че ще го запрѣтъ. Ако е убилъ на прѣмѣръ човѣкъ, то той може въ това врѣме да побѣгне задъ граница, прѣди да може властта да тури на него ржка, за да го запре; и такъвъ едно голѣмо престъпление може да остане безъ наказание. Но въ истото врѣме, на основание на 90 чл. на Конституцията, трѣба сѫдилището да иска отъ Народ. Събрание дозволение, за да може да го преслѣдва; тогави нито тѣзи избори могатъ да бѫдатъ припознати, нито пакъ можатъ да се кассиратъ. Но тогава, когато ще има законна пресъдба, която ще

има сила, избириането му само по себе пада, защото закона казва, че само депутати, за които има това и това, не можат да бждат нито избиратели, нито можат да бждат депутати.

Предсъдател: Приема ли Народ. Събрание предложението на г-на Каравелова, да остане този въпросът висящъ? (Гласове: Приема.)

Докл. Станчовъ: Първото предложение бъше моето, за да се отхвърли Т. п. Ивановъ, за това по редът тръба да се гласоподава найнапредът за моето предложение.

Предсъдател: Азъ мисля, че както се говори, то се е произнесло по разяснението, подадено въ Събранието: да си остане този въпросът висящъ.

Каравеловъ: Азъ мисля, че ако приеме Народ. Събрание предложението на г-на Станчова, то Народ. Събрание има право да дава депутатство или да лишава отъ него. Азъ мисля, че депутатството е свезано съ избир. законъ и статутъ въ избир. зак. каззватъ, че само „осаждени хора“, а не които съ подсаждими; за това е твърдъ на място предложението на г-на Грекова, да остане този въпросът висящъ, защото на негово място не може да се избере никой другъ. Властита да направи следствие; ако го съдилището осди, то неговото избирание пада само по себе.

Докл. Станчовъ: Азъ съмъ съгласенъ съ това разяснение.

Предсъдател: Приема ли Народ. Събрание да остане този въпросът висящъ? (Приема.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дига.)

Станчовъ: Въ Търновския окръгъ, Лисичарска околия, съ избрани три депутати, при вторите избори на 20 януари. Първий е г-нъ Стамбуловъ, избранъ съ 1201 гласъ отъ 1211 гласоподаватели; цълото число на избирателите е неизвестно. Заявления отъ страна на бюрото и отъ други места нѣма.

Предсъдател: Приема ли Народ. Събрание г-на Стамбулова за законенъ представител? (Приема.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дига.)

Докл. Станчовъ: Вторий е Никола Недѣлковичъ, сѫщата околия, отъ сѫщите гласоподаватели; избранъ съ 1198 гласове; заявления нѣма.

Предсъдател: Приема ли Народ. Събрание г-на Никола Недѣлковича за законенъ представител? (Приема се.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дига.)

Докл. Станчевъ: Третий е свещеникъ Петър Драгановъ, избранъ съ 1201 гласъ; заявления нѣма.

Предсъдател: Приема ли Народ. Събрание за законенъ представител свещ. Петра Драганова?

(Приема се.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дига.)

Станчевъ: Преминувамъ на лѣсковската околия. Въ тази околия сѫ избрани трима депутати; първий е Коста Коевъ, избранъ съ 373 гласа отъ 482 гласоподаватели. Тука има едно заявление (чете го): Бюрото на лѣсковската околия прилага въ дневника си, че г-да Орѣховскиятъ избиратели невзвели участие въ гласованието, заедно съ 6 села понеже бюрото било избрано прѣди тѣхното пристигване. Бюрото на 11 $\frac{1}{2}$ часа се избрало, когато, вече отъ 9 села били пристигнали. Тоже рѣченитъ села съ градъ Орѣховица иматъ протести до предсъдателя на Народ. Събрание. Отъ лѣсковецъ телеграфиратъ, че Коста Коевъ е осъденъ отъ Търновския съдъ и че неможе да биде депутатъ. Ако иска Събранието да изслуша тѣзи протести. При това окръж. Съвѣтъ, съ рапортъ подъ № 503, показва, че Иванъ Ивановъ живѣе въ Русия. Комисията незнае, ако той е Български или Руски поданникъ.

Осъвѣнъ забѣлѣжката за цѣли избори, има и отдѣлно за всѣкоки избранъ особени протести.

Предсъд: Приема ли народ. Събрание да се прочетатъ тия протести? (Приема).

Станчевъ: (Чете забѣлѣжките за Коста Коевъ и Илия Костовъ.)

Предсъд: Има ли нѣкои да говори върху тѣзи забѣлѣжки? (Нѣма). Желае ли Народ. Събрание да изслуша протестите? (Желае). (Станчевъ чете протестите и дневниците на лѣсковската околия).

Савва Илиевъ: Въ временитъ правила за изборите гледамъ, че избирането се захваща отъ 7 часа и трае до 3 ч. но сътъгътъ; но тия, които направили тѣзи протести, не се явили наврѣме, защото сѫ домълъ ибсно по 11 часа и за това, мисля, че и протестите имъ си нѣматъ мястото.

Докладчикъ Станчевъ: Когато четехме съдѣржанието на дневниците отъ бюрото именито това, изабрѣлъхи. Осъвѣнъ това, има протести отъ всичкитъ села, които не сѫ гласоподавали, и тѣ расправятъ въ протестите си сѫщо това. Заради туй, ако счете Народното Събрание за нужда, ще го чете. (Гласове: За сега нѣма нужда.) —

Предсъдател: Желае ли Народното Събрание да слуша и този протестъ?

Тодровъ: Азъ предлагамъ да се прочете. —

Докл. Станчевъ: Ако има 5 души, които подкрепятъ предложението, то да се даде на гласоподаване и на разискване.

Предсъдател: Тогаъ ще питамъ Народното Събрание: приема ли да се четатъ протестите? Който приема да се чете, да си дигне раката. (5-ма дигатъ).

Храновъ: Щомъ е подкрепено това мнѣніе

отъ 5 души, тогава тръбва да се прочете протестъ.

Предсъдателъ: 5 души тръбва за да може предложението да се разисква и да се говори върху него; но пакъ зависи отъ Народното Събрание, приема ли го или не! Ако го приема, то тръбва да стане съ вишегласие. — (Гласове: Не го приема!).

Тодоровъ: Мисля, че предложението отъ 5 души тръбва да се земе въ внимание; ние чухми едната страна, тръбва да чуемъ и другата.

Храновъ: Този протестъ е отъ 7 села. —

Расолковъ: Този протоколъ е единствения обвинителен актъ, затова той тръбва да се прочете за да се слуша и друга та страна.

Предсъдателъ: Ако приеме Народното Събрание, ще се чете. — (Гласове: Приема се.)

Предсъдателъ: Който го приема да си дигне раката. (Вишегласие.)

Докладчикъ Станчовъ: (Чете протеститъ).

М. Радославовъ: Заявлението, отъ страна на Горна Орѣховица, както онова заявление отъ 9 села, което сега четохми, тръбва да се отхвърлятъ по тази проета причина, защото Окръжниятъ Съветъ издалъ известие, съ което поканва избирателите да пристигнатъ въ същия денъ, когато тръбвало да станатъ изборите. Търдъ ясно се показва, че избирателите не съ се държали на 13 членъ отъ избирателния законъ, който постановява, че гласоподаванието трае първиятъ денъ отъ 7 часа заранта до 3 часа слъдъ пладнъ. Тъ сами признаватъ, че съ дошли по 11 или 12 часа. Но кога съ тия искали да правятъ демонстрации, бюрото се видѣ принудено да иска поддържание отъ Търново. До колко има място това заявление, може да се присъди и отъ това, що е станжало предизвикване на една личност, която отдавна вече тръбаше да бъде осъденена. Затова, нека Народното Събрание се произнесе, тръбва ли този изборъ да се касира или не тръбва.

Поповъ: Отъ този протестъ видимъ противоречие: по напрѣдъ се каза че бюрото се съставило нѣколко минути преди тѣзи да се пристигнатъ. Тъ съ пристигнали въ 11 часа, както и сами признаватъ и тогава се създъятъ, защото не съ ги чакали. Они казватъ, че бюрото е постъпило противъ 13 членъ на избирателния законъ, а този членъ казва, че то рѣба въ 7 часа да се състави.

Расолковъ: Освѣнъ нѣкое нередовности които се навождатъ въ протеститъ и които може би съ станжли случайно, виждамъ нѣщо, което е станжало умиленно, именно, че съ се раздавали готови бюлетини. Г-да, съ това се наруша свободата на изборитъ, и мисля, ако се е доказало това, тогава остава на Народното Събрание да рѣши: тръбва ли това да се преслѣдва или не тръбва.

Храновъ: Господинъ докладчикъ прочете ед-

на телеграма, че именно Г-нъ Коевъ бѣше осъденъ. Но питатъ се да ли тази осъда е вече окончателна? Освѣнъ това, каза се, че готови бюлетини се давали на сила. Това се не вижда въ протестъ и възможно е нѣкои селени да сѫ се молили, като незнайтъ да пишатъ да имъ се даджтъ готови бюлетини. Въ протеститъ не се казва че тѣ сѫ били лъжливи бюлетини.

Докл. Станчевъ: За да бѫдемъ по-послѣдователни, г-да, за да може по добъръ да се распределимъ тогава, споредъ мене, работата можемъ да гледдами тай: 1) Народното Събрание да се произнесе за бюрото: да ли бѣше законно или не бѣше. Послѣ 2) дасе признае върху частната личностъ на г-нъ Коста Коевъ: има ли право да бѫде депутатъ или нѣма. Споредъ мене, на основание на избирателния законъ, протестътъ, който испратихъ Орѣховския жители, нѣма никакво място. Позволявамъ си тогава да кажа на основание на статия 38 на избирателния законъ, която казва (чете я). Горѣзложенитъ пристъпления по изборитъ т. е. ония, които сѫ наведени въ параграфи 35, 36, 37. се сѫдятъ въ общия съдилища. — А злоупотребленето, въ което се обвинява лѣсковското бюрото, тръждѣ е сходно съ тая статя, тай сѫщо, споредъ мене Търновскиятъ губерниски Съветъ непрѣбаше да испрати тукъ ония актове, но най добъръ бѣше да ги предаде на мястното съдилище. За това ито този протестъ не тръбва да го рѣшавами и тръбва да се възвърне то на мястното съдилище въ Търново. Тамъ избиратели и избирами, както и членовете на бюрото, съгласно съ съществуващи закони, ще се сѫдятъ; а ние да признаемъ бюрото за законно, то защото, съгласно съ 13 статия на избирателния законъ, пристъпило къмъ изборитъ, не само въ 7 часа но е чакало 2-3 часа по постъ. Ако протестачъ искачъ право, тогава тръбвало да дойдатъ на врѣме до изборитъ; за това изборътъ на бюрото е законенъ. Колкото за виноватитъ, върху тѣхъ тръбва да сѫдятъ съдилището. а Народното Събрание тръбва своето скъпо врѣме друго-яче да употреби.

Поповъ: За рѣшение на този въпросъ, г-нъ Станчовъ предлага 2 нѣща: 1-во да се гласоподава бюрото законно ли е и 2-о да ли Коевъ може да бѫде избранъ за представител; но азъ мисля, че тръбва по напрѣдъ да се предложи едното, послѣ другото. —

Докл. Станчовъ: Азъ не казахъ тай.

Предсъдателъ: Има ли нѣкой да говори върху протестътъ?

Тодоровъ: Тай като съ събрали въ законийтъ часъ, азъ считамъ бюрото за законно. Тай сѫщо, мисля, ако нѣкои сѫ направили заявления, тогава е дѣло на сѫдътъ да го разглежда — Остана

въпросът за г-на Коева да ли може да бъде допутатинъ или не може, да ли е Коевъ осъденъ или да ли е подсаждимъ. — Както казва телеграммата, той е осъденъ. Ако е отъ пръвата инстанция осъденъ, тогавът е най добре да остане този въпросъ висящъ додъто се осъди отъ втората инстанция.

Храновъ: Да се произнесе Народното Събрание за бюрото, послѣ ще се разглежда друго.

Предсѣдателъ: Приема ли Народното Събрание, че бюрото на Лѣсковската околия е законно избрано? (Приема се). Който го неприема, да си дигне ржката. (Никой не дига.) Ще каже, че протестът на Орѣховските жители самъ по себе си пада. Сега има ли да говори нѣкой върху телеграммата, съ която се мѫчатъ да откажатъ представителството на г-на Коева:

Тодоровъ: Да се прочете още единъ пътъ.

Докл. Станчовъ: (Чете).

Предсѣдателъ: Имали нѣкой да говори върху този въпросъ?

Докл. Станчовъ: За да се не затруднява този подигнатъ въпросъ за Коста Коевъ, азъ припомнювамъ на Народното Събрание рѣшението, което зехми малко по напрѣдъ, по предложението на г-на Грекова за Тодора Иванова. Но при всичко това незнамъ до колко може да се сравни криминалната постъпка на Тодора Ивалова съ клѣбетническото обвинение върху Коста Коевъ, въ слѣдствие на което станжла пресъдъ отъ съдътъ отъ пръвата инстанция и за Коста Коевъ. Събранието може само съ тая разлика да се произнесе да го приеме за законенъ представителъ, а да го кассира тогавът, когато послѣдната инстанция се произнесе върху него окончателно, че е виновенъ.

Болярски: Азъ искахъ да знамъ да ли той не бѣше законно туренъ въ списъка на избиратели, и като избирателъ не е ли билъ познатъ на протестачите като осъденъ, и защо не сѫ още тогавът протестирали, че той не може да бѫде избирателъ, защото е осъденъ. Ако тогава не сѫ направили това, то азъ мисля, че сега е късно заявлението.

Грековъ: Отъ моя страна нѣмамъ нищо противъ приемванието на Коста Коева, Народното Събрание може да го приеме, защото е върховниятъ съдия върху този въпросъ. Но зехъ думата да подигна единъ въпросъ и да дамъ едно освѣтление на Народното Събрание, понеже г-нъ Станчевъ, като прави сравнение по между Коева и Тодорова, казва, че единия е билъ обвиненъ въ едно тежко престъпление а другия билъ пресъдъванъ въ едно клѣбетническо нападение. — Мисля че думата „клѣбетническо“ е съвршено неумѣстна и неможе да се каже че билъ пресъдъванъ по клѣбета, когато законенъ съдъ се е произнесъ за осъжданието му. Какво основание има г-нъ Станчевъ да представя, че тук има клѣ-

вета, когато единъ съдъ се е произнесъ, че човѣкъ е виновенъ. Азъ мисля, че Народното Събрание нетрѣба да обрѣща внимание на думитѣ, които се казахъ; но да гледа на самата работа. Тука има единъ фактъ необоримъ, че Коста е билъ пресъдъванъ, даденъ подъ съдъ, и едно законно съдилище, кое-то е разглеждало работата безпристрастно, се е произнесло, че този човѣкъ е виновенъ. — Най-сетнѣ допущамъ че апелативния съдъ може да оправдае Коева, но пакъ не може се каза, че билъ пресъдъванъ по клѣбета. Азъ неправя никакви заключения, нито за приемванието на неговия изборъ. Народното Събрание въка рѣши, но трѣба да бѫде освѣтлено върху въпроса, за да може да се произнесе съ пълно съзнание.

Пановъ: Мисля че г-нъ докладчикъ съ думата „клѣбета“ не искане да каже, че съдътъ го е осъдилъ неправедно, както го е разбрали г-нъ Грековъ. Той, докладчикъ, направи сравнение само че между престъпленията на даскаль Тодоръ и престъплениято, за което се е съдилъ, а не осъдилъ още окончателно г-нъ Коевъ, има разлика. Съди се, г-да, въ пръвата инстанция за клѣбета, която е направила една личностъ, (Гласове: На предмета) нѣ ие е още осъдена окончателно. Изъ думитѣ на г-на Грекова виждамъ, че той дава голѣмо значение на съдилищата отъ пръвата инстанция. (Грековъ: Никакъ) и че изъ това слѣдва, че Коевъ е вече осъденъ. Колкото разбирамъ, по Конституцията, и по съществуващи врѣменни съдебни правила никой неможе да бѫде наказанъ по напрѣдъ, до дѣто не влѣзе въ законна сила неговата пресъдъ. Не ще ли бѫде, г-да, това преждеврѣменно наказание на единъ представителъ, ако го кассирамъ? Не ще ли бѫде това грѣшка? Азъ мисля, че ще бѫде голѣма грѣшка и несправедливостъ, ако кой и да е депутатинъ, който е осъденъ отъ пръвата инстанция, нѣ е още осъденъ отъ кассация, го отхвѣлимъ. Кассацията рѣшава въпроса: да ли е той правилно съденъ или не? За това предлагамъ на Народното Събрание, да погледне на тоя въпросъ именно така, че Коевъ не е окончателно осъденъ, а е още подсаждимъ; и ако приема Народното Събрание, да остави тоя изборъ висящъ, както и преднитѣ подобни избори, за да не предрѣшавамъ подобни въпроси.

Грековъ: Господъ! Зехъ думата за да дамъ ново обяснение на Народното Събрание. До колкото знамъ работата, г-нъ Коевъ не е даденъ подъ съдъ за клѣбета. Престъплениято е характеризирано съвршено иначе. Г-нъ Коевъ е даденъ подъ съдъ за памфлетъ распърснатъ изъ Търново, чрѣзъ който той подбужда населението да избиятъ чорбаджии, които сѫ били чорбаджии въ турско врѣме, и които сѫ чорбаджии и сега. Г-нъ Станчевъ казва (ако е нужно

можемъ да погледамъ и стенографическитѣ протоколи, дѣто ще се види много ясно, що е казано) като правеше сравнение между Коста Коевъ и Даскаль Тодора, че на единиятъ сѫ били много сериозни обвинениета, а противъ другия били подигнити просто по една „клѣвета“. Това бѣ значението на неговите думи. — Колкото за аргументитѣ на г-на Панова, че г-нъ Коевъ не билъ осъденъ, но подсѫдимъ, азъ неможда се съглася; защото подсѫдимъ человѣкъ е до тогава, до дѣто не се е произнесла пресъдата; щомъ има една пресъдта, ако и да не е окончателна, той е вече осъденъ, има още право да апелира предъ горния сѫдъ, но пресъдата е вече произнесена. Сегатѣ апелативниятъ сѫдъ може да потвърди това рѣшеніе отъ първата инстанция, и тогава пресъдата става окончателна. Но за сега има вече пресъдта, той е на всѣки начинъ осъденъ.

Доклад. Станчовъ: Азъ не искамъ да отговарямъ на дѣло на г-на Грекова, който дѣва такова значение на думата „клѣветническо обвинение“ което азъ не искахъ да дамъ, като казахъ, че поголѣмо значение има престъпленіето на Тодор Ивановъ, отъ колкото престъпленіето на Коста Коевъ; искахъ да кажа, че послѣдното се основава на клѣвети, и не е още окончателно пресъдено, както г-нъ Грековъ самъ казава, че окръжниятъ сѫдъ не е още окончателно пресъдилъ, а има още апелация. Значи, че може би първата инстанция по клѣветнически донесения на не-приятелитѣ на Коева, се произнесе и го осуди. Не може да се каже, че първиятъ инстанции сѫ непогрѣшили, защото има много примири дѣто, тѣхните рѣшенія сѫ излѣзли съвсѣмъ опаки. Но апелативниятъ и кассационниятъ сѫдове, по подобро изучаваніе на работитѣ, могатъ съвръшенно да измѣнятъ рѣшеніята на първите инстанции. Затова казахъ, че като сѫ клѣветнически обвинениета противъ г-на Коста Коева, отъ моя страна имамъ да предлож, че Коста Коевъ до като се не осуди окончателно отъ върховната инстанция, за сега по 3-та статия на избирателния законъ трѣба да го приемемъ за законенъ депутатъ. А когато се това направи, тогавъ Народното Събрание ще се произнесе: да ли ще го предаде, или не.

Михайловский: Азъ не съмъ съгласенъ съ г-на докладчика въ тога що каза, че окр. Сѫдъ разглеждаше работата недостаточно, и че можаше да се ръководи отъ особенни страсти, и че сама кассациите ще разгледа тая работа беспристрастно. Азъ не приемамъ това подозрѣние на нашите сѫдиища. Като имамъ да разглежда сѫдътъ, на който азъ предсъдателствувамъ, дѣлото на г-на Коева, испитваха се много человѣци. Азъ не искамъ да кажа за Коева лошо нѣщо, само ще кажа че сѫдътъ извърши своята длъжностъ, ко всичките правила, по които трѣба да разглежда дѣлата, и които трѣба да пази, слѣдователно,

сѫдътъ се произнесе въ тъзи пресъдта, при която азъ не съмъ присъствувалъ, по предвидени отъ закона причини. И какъ можемъ да кажемъ че сѫ се зели въ внимание „клѣветнически обвинения“. Възможно е, да е сѫда погрѣшилъ, защото „errare humanum est.“ Но да кажемъ, че окр. Сѫдъ не премислено се е произнесълъ, това е неправо. Какъ ще се произнесе Народното Събрание за или противъ Коева, това е друго дѣло. Азъ само казвамъ, че онова, което трѣба да пази Сѫдътъ, пазилъ го е.

Грековъ: Азъ съжалявамъ само, че г-нъ Станчовъ настоява да каже, че пресъдътъ срещу Коева е било основано на клѣвета. Това показва, какво малко почитание давами ние на нѣщата, които най-много трѣба да се почитатъ. Пресъдата на единъ сѫдъ трѣба да се почита, на нея трѣба да се дава най-голямо уважение, ако и да не е окончателна пресъдта. Но ако Коевъ не би направилъ въ законния срокъ апелация противъ пресъдата, тогавъ се счита осъденъ. Слѣдователно, самия фактъ, че Коевъ е далъ просбъ на по-горната инстанция не отнима силата на тазъ пресъдъ, и тя ще остане въ крѣпостъ и до тогава, дѣто Апеллативниятъ Сѫдъ не дойде да каже противното. Азъ ще приведѫ единъ примѣръ отъ старата история. Когато Сократъ бѣше осъденъ да бѫде отровенъ, и то осъденъ несправедливо и когато Сократъ имаше лѣснота да избѣгне изъ тѣмница и като имаше всичките средства да избѣгне — неговий ученикъ Еритонъ го наговаряше да избѣгне, Сократъ казваше: Не знаешъ ли, че ако престъпимъ вратата на тал тѣмница, тогавъ ще престъпимъ закона, който трѣба да се държи въ пълна святостъ?“ Ето почитание, което трѣба да се дава на сѫдебно рѣшеніе: а не е въ редъ да казвамъ, че сѫдътъ е далъ рѣшеніе по клѣветнически обвинения. Това е жално да се чува въ Нар. Събрание, и стъ такава малка почетъ да се отнасямъ къмъ нѣщата, които трѣба да се почитатъ. Пресъдата на единъ сѫдъ, до дѣто не е промѣнена е толкова свята, колкото сѫ святи законите на страната.

Предсъдателъ: Ви припомнихте, че пресъдата не е окончателна, и съ това се отнима силата.

Пановъ: Забѣлѣжката, която направи г-нъ Грековъ, че нѣкои искатъ да отниматъ почитанието на сѫдиищата е неумѣстна; защото никой, до колкото помня, не е изразилъ своето неуважение или непочитание къмъ тѣхъ. Г-нъ Станчовъ, кога докладваше, той бѣше дълженъ да каже, за какво се е сѫдилъ оня депутатинъ, за когото той докладваше; нѣ нито е ималъ желание, нито е пакъ мислилъ да го оправдава. Отъ друга страна не е умѣстно да разбирами въпросътъ сега, да ли бѣше това клѣвета или не. Тукъ се бѣше подигналъ въ-

просътъ, че той се е съдили за кълбвата; но до-
кладчикът не е мислил да каже, че той е непра-
ведно осъденъ. Азъ поне така съм разбрахъ до-
кладванието на г-на Станчова. Колкото разбрахъ
отъ възраженията на г-на Михайловский, той въ
същото време се докача и иска да каже, че съ се
нападали съдилищата. Азъ пакъ съ същата дума му
отговарямъ: че никой не е мислил таково нѣщо, а
само се имаше предъ видъ, за какво е съденъ г-нъ
Коевъ; праведно или неправедно е съденъ, то е
другъ въпросъ. Осънъ това тръба да се вземе въ
внимание, че пресъдата не е окончателна и въ та-
къвъ случай въ закона има известни принципи, по
които испълнителите на законът се ръководятъ.
Законна сила получава известно постановление само
тогазъ, когато се потвърди отъ висша инстанция и
по истечението на законния срокъ. Да предполагами,
че може да се осъди въ висшата инстанция, то
е непрактично и нелогично. Думата „осъденъ“ има
окончателно значение, а думата подсъдимъ го нѣма.
Г-да, азъ мисля, че заради това и съществуватъ
разните инстанции, за да даватъ възможност да се
контролира една инстанция отъ друга; въ противенъ
случай не тръба да има висши инстанции. Затова
пакъ настоявамъ и казвамъ, че г-нъ Коевъ е под-
съдимъ, но не е никакъ още осъденъ окончателно.

Михайловский: Азъ не мога да се съглася
съ моя приятелъ г-на Панова, именно, че той като
мой събрать по тази частъ, знае твърдъ хубаво, че
съдилищните решения съдържаватъ думите: поста-
нови се, че единъ виновенъ е осъденъ; следова-
телно, това е единъ фактъ. Той не се обвинява, и
той не е подсъдимъ, но е осъденъ. Истина, че има
конгрола по-горъ, нъ при всичко това, първата ин-
станция се сматра като единъ фактъ. Той е осъденъ.

Тихчевъ: Въпросът е, да ли Коевъ се приема
за законенъ представител или не се приема. Никой
не може да бѫде законенъ представител, който не
притежава граждански и политически права. Никой
не може да бѫде представител, на когото се отни-
матъ правата чрезъ избир. законъ съ чл. 3 и 23.
Г-нъ Коевъ е осъденъ; а тези права не му се от-
ниматъ. Той е осъденъ, но не е затворенъ; и като
направи апелация, той още се съди. Окончателно
ще го съди върховниятъ съдъ. Да ли ще унищожи
или потвърди пресъдата, това не знае. Г-нъ Коевъ,
като не е осъденъ, притежава напълно граждански
и политически права; следователно, споредъ мене,
може да бѫде законенъ представител и можемъ да
го приемемъ.

Предсъдателъ: Има ли другъ нѣкой да го-
вори? (Гласове: Искрено е.)

Пановъ: Нѣколко думи искамъ да кажа още
за думата „осъждава се“. (Гласове: Искрено е.)

Само нѣколко думи искамъ. Думата „осъждава се“
се туря въ приговора; защото закона е толкова съ-
ходителенъ, щото и тукъ дава на подсъдимия право,
ако ще, да се въсползува отъ него и апелира. Но,
ако той не се въсползува отъ това право, тогава
думата „осъждава се“ влиза въ законна сила и ис-
пълнение. Ето, че значи думата „осъждава се“, т.
е. онъ не е осъденъ, но е само съденъ като под-
съдимъ.

Предсъдателъ: Освѣтили се Нар. Събра-
ние върху това? Може ли да се произнесе. (Гласове:
Освѣтили.) Тогазъ, счита ли Народ. Събрание г-на
Коева за законенъ представител? (Гласове: Счита.)
Който не го счита да си вдигне ръката. (Малцина
длагижха.)

Пановъ: Но привременно го счита.

Предсъдателъ: Има распусъ на пять минути.
(Постъ распусътъ.)

Предсъдателъ: Молимъ докладчика да слѣда.

Докл. Станчевъ: Имамъ да продължавамъ
Лѣсковската избирателна околия, въ която е избранъ
Иванъ Ивановъ. Изборът се е вършилъ на 20 яну-
ари. Отъ 482 гласоподаватели той получи 341.
Тукъ има една забѣлѣшка, която ще прочетя. (Чете.)
„При това окр. съвѣтъ съ рапорта си подъ № 503
показва, че Иванъ Ивановъ живѣялъ въ Россия;
комисията не знае, ако той е билъ или е руски
подданикъ“, и че той е избранъ законно.

Пановъ: Опълномощенъ съмъ да заявя, че
г-нъ Иванъ Ивановъ е руски подданикъ и зая-
влявамъ това отъ неговата страна. При това ще
моля да ми позволите, г-да представители, да кажа
нѣколко думи върху неговиятъ изборъ. Споредъ Кон-
ституцията чл. 86, всѣкий български гражданинъ,
който се ползва съ граждански и политически права
има право да бѫде избранъ въ депутатъ. Азъ ще
си позволя, изъ това да направя едно наопако за-
ключението, т. е. онзи Българинъ, който се ползва
съ граждански и политически права, той е гражда-
нинъ български. За това си позволявамъ да направя
това заключение, относително г-на Иванова, като
се основавамъ на 15 протоколъ отъ Търновското
Учредително Нар. Събрание. Както е известно, г-да,
всѣки единъ законъ има своята мотивъ, на който
се той вижда или прави. Протоколът съ именно
тая душа и тоя духъ на нашиятъ законъ. Въ горѣ-
казанията протоколъ лѣжи, г-да, че: „лица, които
съ участвували въ решението съдбата на България,
въ връмето на освободението, иматъ право да слу-
жатъ въ продължение на 3 години въ България, и
въ това време, ако желаятъ, могатъ чрезъ властъта,
— не чрезъ Нар. Събрание, — да станатъ бъл-
гарски подданици“. Той, види се, не се е въспол-

зувалъ отъ това право, да стане български подданикъ; но като българинъ, който е участвовалъ въ освобождението, той се ползува съ граждански и политически права, и като такъвъ може да бѫде споредъ мене избранъ. И единствено е той, г-да, който се отнася къмъ тази категория. Той е чоловѣкъ, който постоянно е участвувалъ въ решаващето съдбата на България, и е дѣйствително всяко-гда принадлежалъ сърдечно и душевно на България. При това искамъ да кажа, че азъ не искамъ съ това да наруша принципътъ на Конституцията, само, ако е възможно, нека се вземе въ внимание това обстоятелство. Сега оставямъ на Нар. Събрание да се произнесе относително г-на Иванова върху неговиятъ изборъ.

Митр. Мелетий: Освѣнъ това, което каза г-нъ Пановъ, имамъ да предложя на г-на Иванова, че той има право да се ползува отъ всички граждански и политически права на България. Г-нъ Ивановъ е роденъ въ Лѣсковецъ, и още отъ младите си години изяви искренно родолюбие, и въ всичките врѣмена избираше такива служби, съ които е могълъ да принесе полза на българския пародъ. Той бѣше управителъ на българската колония; той бѣше единъ отъ горещите приемачи на млади българи въ Кишиневъ; послѣ, като се появи сърбската война за нашето освобождение, служеше явно като ополченецъ. И отъ всичко това произлѣзва, че трѣба да се провѣглasi за наши съработници.

Михайловский: Намирамъ се въ прескърбно положение да се произнесе противъ мнѣнието на г-на Панова, който иска да престанемъ закона. Ако ние искамъ да приемамъ руски или французки или английски подданици, тогасъ тѣ трѣба понапредъ да се разрѣшатъ отъ правителствата си, за да могътъ да станатъ граждани на България. Ивановъ е мой приятелъ и мой познатъ; но азъ можъ да се изразя, че не можемъ да го приемемъ въ камарата, до гдѣто той не се отрѣши отъ руското правителство, защото Конституцията казва: „Всѣкой българинъ, който не е приелъ друго подданство и т. н.“ Но той казва самъ: „Азъ съмъ руски подданикъ“; слѣдователно не е приелъ българско подданство. Тогавъ, г-да, не можемъ да го приемемъ.

Тихчевъ: Азъ не считамъ за нуждно да повторя думите на г-на Михайловский, и за това си оттѣгламъ думата.

А. Цановъ: Тоже и азъ си оттѣгламъ думата.

Пановъ: Азъ мисля, че съмъ си запазилъ правото да потворя пакъ онova, което казахъ понапредъ, че уважавамъ принципътъ на законътъ, и всѣки пакъ искамъ да не го наруши; само желая да излѣземъ изъ положението на начинътъ, съ който нито

принципътъ на закона се нарушава, нито толкова-нието му, което се намира въ протоколитъ, на основание, на което е устроенъ този законъ. Азъ искамъ да дадемъ сѫщото толкование на законътъ, каквото сѫ му дали и законодателитъ въ Търново, като сѫ имали предъ видъ обстоятелствата на сегашното наше положение, което е извѣнредно, и предходно състояние. А предходното състояние има своятъ пеизгодни последствия. Азъ повтарямъ да кажа, че законодателитъ сѫ имали предъ видъ ония лица, които сѫ участвовали, когато се е рѣшевала съдбата на България, да имъ се позволи, като на чуждестранни подданици, да служать въ България въ продължение на три години и ако щажъ или ножелаятъ, могътъ въ това врѣме чрѣзъ властъта да приематъ и подданството.

Михайловский: Предъ видъ трѣба да се зема забѣлѣжката, че никой българинъ не може да се отмѣни отъ своето подданство, освѣнъ ако испълни тия и тия условия. Това ни казва Конституцията, и трѣба да пазимъ закона. На пр. да земемъ единъ българинъ, който е французки подданикъ, но който легално не е станалъ български подданикъ, тогава може утрѣ неговийтъ консулъ да каже: този е мой подданикъ, какво ще се отговори на консула, когато по легалния пакъ този човѣкъ не е станалъ български подданикъ? Това бѣше голѣмъ въпросъ между Гръцитъ и Турцитъ. Гръцкиятъ консули обичатъ по Вламко и по други мѣста когото хванатъ да го правятъ гръцки подданикъ отъ турски. Мисля, въслѣдствие на това появихъ се голѣми прѣпирни, които се рѣшиха найпослѣ, че който не е отъ 1856 или 1846 гръцки подданикъ, счита се като подданикъ турски. Г. Пановъ казва, че Търновскитъ протоколи пишатъ така. Азъ забѣлѣжвамъ, напиште протоколи задължителни ли сѫ за другите държави? И тѣй би могло, когато французки или сърбски подданикъ направимъ български подданикъ, безъ да гледами на позволението на тѣхното правителство, че ще дойдемъ въ голѣма неприятностъ, особено ако днесъ или утрѣ неговий консулъ попита, по какъвъ документъ вие го направихте? Депутатътъ, за когото сега говоримъ, е руски подданикъ и до гдѣто не се освободи отъ руско подданство, ние не можемъ да го приемемъ. Заради това, трѣба да се нази закона.

А. Цановъ: Г-нъ Михайловский доста добре разви този предметъ; само имамъ да кажа, че не съмъ съгласенъ съ г-на Панова, който мисли, че протоколитъ сѫ сърдцето на закона. Въ протоколитъ се даватъ различни мнѣния; протоколитъ сѫ само толкование и разсѫдение, по следствието на тѣзи дебати е законъ, и никога не идемъ да гледами протоколитъ, кога сѫдимъ единъ човѣкъ, но идемъ

да гледами закона. Азъ никакъ не съмъ съгласенъ да се приематъ чужди подданици въ Народното Събрание. Въ дружествата се приематъ почетни членове и чужди подданици; но, г-да, това е Народно Събрание, а не дружество. И ако има нѣкой българинъ, който не е готовъ да се отрѣче отъ чуждо подданство, азъ не съмъ съгласенъ да се приеме въ това законодателно тѣло.

Бръшляновъ: До колкото помня, г-нъ Пановъ каза, че той е опълномощенъ отъ страна на лицето, за което е сега думата, да каже, че това лице е руски подданикъ; следователно, разисквания върху този въпросъ, мисля, да не сѫ нуждни, защото азъ не виждамъ за нуждно, да бѫде едно лице депутатъ, което никогашъ не е пожелало да бѫде български подданикъ, споредъ закона. Г-нъ Пановъ самъ каза, че той не е български подданикъ, и ако го приемемъ, то не ще бѫде законно. Законътъ му дава право да се запише като гражданинъ, и като членъ на нашето княжество, но това той не е пожелалъ, и нито днесъ не го желае; но заявлява, че е руски подданикъ, и ако го приемемъ, ще престъпимъ членътъ на Конституцията, който казва, че за депутати се приематъ само лица, които сѫ членове на княжеството.

Пановъ: Искамъ да въразя на това, че г-нъ Пановъ не е добре разбралъ моите думи. Азъ мисля, че Народното Събрание има право да тълкува закона. И кога го тълкува, ржководи се, споредъ мене, по протоколитъ му, за да може да си представи, какъ се е ржководило Народното Събрание, въ врѣмето на съставлението законътъ. Въ тъзи смисъл, азъ употребихъ думитъ, че протоколитъ сѫ душата на закона, които съдържаватъ всичкитъ мотиви и които явствуватъ причинитъ, защо едно мнѣніе се приело, а друго се отхвърлило. Заради това съмъ си позволилъ да кажа, какъ азъ тълкувамъ сегашното наше положение. При всичко това, азъ имамъ да кажа, че принципътъ на законътъ не представамъ да уважавамъ, и не искамъ съ това да го нарушиамъ, но само предлагамъ мнѣнietо си на Народното Събрание.

Недѣлковичъ: Като съмъ на мнѣніе, че чужди подданици не могатъ да бѫдатъ членове на Народ. Събрание, ще покажа на 15-и дневникъ на Учредително Събрание въ Търново. Тукъ е казано, че се дава срокъ отъ 3 години на тѣзи, които сѫ служили въ войната, ако желаятъ да се запишатъ, да станатъ български подданици; и тѣ могатъ да направятъ това и безъ позволението на Народ. Събрание. Това е за тѣхъ голѣмо улеснение, защото има още и другъ членъ на Конституцията, който казва, че въобще чужденци могатъ да се приематъ като български подданици, ако това утвърди Нар.

Събрание. Личността, за която говоримъ сега, като не се е възползвала отъ това право, то мисля, че не може да бѫде представителъ.

Тодоровъ: Наистина, че заслугите на г-на Иванова сѫ известни, и народа му е признателенъ; но Народ. Събрание не може да наруши Конституцията и да приема чужди подданици за депутати. Слѣдователно, ако г-нъ Ивановъ желае да стане български подданикъ, азъ вървамъ че Народното Събрание съ радостъ ще го приеме за подданикъ, а въ сѫщото врѣме и за депутатъ.

Михайловский: Азъ искамъ да обрѣж внимание на това, че ако г-нъ Ивановъ желае да се отрѣче отъ руско подданство, трѣба да излѣзе указъ отъ Императора. А какъ можемъ на заявлението на едно лице, което казва, че ще да стане български подданикъ, да го приемемъ. Тукъ трѣба легално право и ние синца желаемъ да стане това. Ако да бѫше наше Събрание едно географическо или въобще едно учебно Събрание, то можемъ да признаемъ всѣкиго за членъ какъвто и да биъ подданикъ; но ние сми Законодателно Събрание и какво противорѣчие би било това, чужди подданици да бѫдатъ тукъ, които да изработватъ законитъ, на които тѣ не сѫ дължни да се покоряватъ. (Гласове: Искерпано е.)

Станчовъ: Азъ се съгласявамъ, че въпросътъ е искерпанъ, но като докладчикъ, имамъ да кажа още двѣ три думи. Г-нъ Ивановъ е отъ тия българи, които се отнасятъ къмъ 54 чл. на Конституцията, който казва: (Чете го). Тукъ е само тъзи разлика, че той е приель чуждо подданство и не иска да се отрѣче отъ него. За това всѣко продължение на този въпросъ е излишно. (Гласове: Искерпано е.)

Предсѣдателъ: Мисля, че Народното Събрание е освѣтлено върху този въпросъ. (Гласове: Доволено.) Приема ли Нар. Събрание Ив. Иванова, който се признава за руски подданикъ, за законенъ депутатъ? (Гласове: Не можемъ да го приемемъ).

Бръшляновъ: Това не може даже и да се гласоподава. Ние ще престъпимъ закона. Закона самъ забранява това.

Предсѣдателъ: Народното Събрание има право да тълкува закона, и разбира се, Иванова не ще да признае до гдѣто е руски подданикъ.

Михайловский: Тоя въпросъ е: законно ли е избранъ или незаконно е избранъ. Ако е съгласно съ 54 членъ на Конституцията, тогавъ ще каже, че законно е избранъ. (Гласове: Искерпано е.)

Предсѣдателъ: Азъ мисля, че Нар. Събрание е доволно освѣтлено. Признава ли Нар. Събрание, че Иванъ Ивановъ е законно избранъ съобразно съ Конституцията? (Гласове: Не.) Който го

признава да си дигне ржката. (Никой не дигна.)

Докл. Станчовъ: (Чете) З-й депутат отъ Лъсковската околия е Илия Костовъ. Избора е станжалъ на 20 Януарий. Цълото число на избирателите е неизвестно. Числото на гласоподавачите е 482. Отъ тяхъ Илия Костовъ получи 270. Заявления нѣма.

Предсѣдателъ: Приема ли се Илия Костовъ като законно избранъ депутатъ? (Приема са.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дига.)

Докл. Станчовъ: (Чете.) Кесаровска околия, Търновско окръжение, избранъ Минко Радославовъ на 20 Януарий. Цълото число на избирателите нѣма. Гласоподавали 1409. Отъ тяхъ М. Радославовъ получи 1309.

Предсѣдателъ: Приема ли се М. Радославовъ за законно избранъ депутатъ? (Приема се.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дигна.)

Михайловский: Моля, искамъ дума.

Предсѣдателъ: Върху минали въпроси не можда ви дамъ дума.

Михайловский: За да бѫде подобръ освѣтено Събранието, за да се произнесе.

Предсѣдателъ: Нѣма да се връщами върху рѣшени въпроси.

Докл. Станчовъ: (Чете) Вторий депутатъ отъ сѫщата околий е Османъ Ефенди. Изборът стана на 20 Януарий. Цълото число на избирателите е неизвестно. Гласоподаваха 1409, отъ които получи Османъ Ефенди 958. Заявления нѣма.

Предсѣдателъ: Приема ли Народ. Събрание Османъ Ефенди като законенъ депутатъ? (Единъ гласъ: Ако е „грамотенъ“, защото, съгласно съ избирателниятъ законъ, всички депутати за Народното Събрание трѣба да бѫдатъ „грамотни“, и ако знае да пише, тогава се разбира че го приемамъ.)

Митр. Мелетий: Народното Събрание, мисля, че не е дошло още да разясни точно смисълъта на думата „грамотенъ“. Когато дойдемъ да истилкувамъ това нѣщо, мисля, че тогава е врѣме да давамъ точна смисълъ на това и тогавъ категорически да кажемъ въ онѣзи избирателни правила, които ще потвърди главата на държавата, какъ трѣба да разберемъ тази дума. А за сега нека остане както бѫшие понапредъ въ това значение.

Икономъ попъ Тодоръ: Ако погледами избирателните протоколи, то ще видимъ найнапредъ, да ли иматъ тѣзи лица такива условия, както ги изисква избирателниятъ законъ. Нѣма ли въ протоколите заявления, то се разумѣва, че сѫ избрани хора, които иматъ изискуемите качества, и като нѣма заявления, тогавъ, мисля, че е излишно да изискувамъ качества за тоя или онъ.

Пановъ: Произнесе се тукъ думата „грамотенъ“; споредъ мене ще да се каже да знае само чете и пише. Въпростът е само тукъ, че знае ли да чете и пише на български язикъ? (Единъ гласъ: Не знае.) Но понеже български язикъ не се казва въ избирателниятъ законъ, то, по моето крайно мнѣние е, ако е само „грамотенъ“ на своя язикъ, трѣба да се приеме.

М. Радославовъ: Азъ ще да кажѫ, колкото до въпросът за грамотността на Османъ Ефенди, че той на своятъ язикъ доста добре знае да чете и пише.

Предсѣдателъ: Приема ли Народ. Събрание Османъ Ефендия за законно избранъ депутатъ? (Приема се.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дигна.)

Докл. Станчовъ: (Чете) Търновската градска околия, Петко Славейковъ избранъ въ вторий изборъ на 20 Януарий. Цъло число на избирателите нѣма. Гласоподаваха 529, отъ тѣзи получи Петко Славейковъ 364. Заявления нѣма.

Предсѣдателъ: Приема ли Народ. Събрание II. Славейкова за законно избранъ представителъ? (Приема се.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дигна.)

Докл. Станчовъ: (Чете) Сѫща околия, вторий депутатъ г-нъ Каравеловъ, избранъ на 20 Януарий. Цъло число на избирателите нѣма. Гласоподавали 529, отъ тѣзи получилъ г-нъ Каравеловъ 349. Заявления нѣма.

Предсѣдателъ: Приема ли Народ. Събрание II. Каравелова за законенъ представителъ? (Приема се.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дигна.)

Докл. Станчовъ: Преминувами къмъ Османъ-Пазарски окръгъ. Прѣди да прочетемъ имената на избраниятъ лица, считамъ за дѣлжностъ, като докладчикъ на комисията да дамъ нѣкое разяснение върху работите, които е срещулла комисията въ Османъ-Пазарски окръгъ, въ двѣтъ околии Върбенишка и Османъ-Пазарска. Въ Върбенишката околия е избранъ Г. Балкански, но неговия изборъ е противъ на 23 чл. отъ избирателниятъ законъ, понеже г-нъ Балкански е окръженъ началникъ въ Османъ-Пазарски окръгъ. За вторий избранъ, Г. Хаджи Юсеинъ, тоже има заявление отъ бюрото, понеже е агитиралъ въ околията, и ако иска Събрание може да го прочетемъ.

Предсѣдателъ: Азъ мисля, че трѣба да вѣрвамъ на комисията. (Гласове: Да се счете.)

Докл. Станчовъ: Чете рапорта на окръжниятъ управителниятъ съветъ въ Османъ-Пазаръ.

(Чете заявлението отъ бюрото.)

Балкански: Азъ само има да кажѫ, че всичко

шо сми слушали сега е невърно. Азъ съмъ отчисленъ като окр. началникъ отъ 29 Дек. минулата година; а отъ тъзи заявления, които ставатъ противъ мене, азъ не зная нищо, и моля Народ. Събрание да прати една комиссия тамо, да испита станжли ли съ тъзи нередовности, и ако излѣзе върно, че съ станжли, азъ приемамъ какво да е наказание.

Савва Илиевъ: Азъ мисля, че нѣмаше място г-нъ Балкански да се пита за тъзи работа, защото тук не е сѫдилище. Ние имамъ да сѫдимъ само върху избори на тъзи депутати, които сѫ избрани и да рѣшавамъ за правилността на изборите. Тук е казано, че чиновници не могатъ да бѫдатъ избрани въ окръга, гдѣто служатъ. При това, Балкански е правилъ агитации, което е тоже противозаконно; тъзи престъпления сѫ предвидени въ избирателните правила, и на основанае на тъзи правила тръба да постъпимъ.

Предсѣдателъ: Желае ли Нар. Събрание да слуша г-на Балкански? (Гласове: Желае.)

Балкански: Азъ като бѣхъ отчисленъ на 29 Декемврий, както знае цѣлий окръгъ, тъхните милости, които ми заявляватъ, не трѣбаше тук да ми заявляватъ, но да ме даджъ на сѫдъ, ако тѣ можахъ това да докажатъ. То моля Народното Събрание да земе това въ внимание, защото азъ не съмъ обѣщаъ нищо, нито съмъ налагалъ да ме избиратъ. Азъ ви увѣрявамъ, че изборът се е вършилъ законно; но ако могатъ да докажатъ това, то можали да ме даджъ на сѫдъ.

Храновъ: Г-нъ Балкански казва, че е отчисленъ по 29 Декемврий, но азъ имамъ да кажа, че послѣ отчислението още е стоялъ на мястото си, и управлявалъ до гдѣто му е дошелъ намѣстникъ. Нека ни каже г-нъ Балкански, кога е фактически оставилъ мястото на началничеството.

Грънчаровъ: Добрѣ ще бѫде да знаемъ, като г-нъ Балкански е билъ отчисленъ на 29 Декемврий до кога е още служилъ като началникъ, т. е. кога е предалъ управлението на окръга на намѣстника си и защото, до гдѣто е управлявалъ окръга, ималъ е тамъ влияние върху изборите, слѣдователно и не може да се счита избора му за законенъ.

Докл. Станчовъ: Азъ обръщамъ вниманието на Нар. Събрание, да направи за това, както направи за много други депутати, че нека г-нъ Балкански самъ разясни повдигнатия въпросъ. Г-нъ Балкански казва, че е отчисленъ на 29 Декемврий и щомъ г-нъ Балкански признава, че въпрѣме на изборите на 20 Януари още е билъ окр. началникъ, то не може да бѫде верифициранъ, защото дължностите и правата на окр. началникъ се отниматъ тогава, когато предаде и послѣдното перо на намѣстника си. А до тогавъ чиновникътъ испълнява

дължностите си, безъ никаква разлика, че той е отчисленъ; той има сѫщото влияние на населението, и той принадлежи между тъзи чиновници, които се споминатъ въ 4 алинея, 23 чл. на избирателниятъ законъ. (Чете го.) На основание на тъзи четвърта алинея, Нар. Събрание има право да каже, може ли да се наруши тъзъ алинея, като виждами, че г-нъ Балкански е билъ окр. началникъ. А до колкото е правилъ агитации за своя изборъ, Нар. Събрание може да възложи това на комисията или на мястото сѫдилища да се разглежда. По тозъ путь тръба да се рѣши тозъ въпросъ.

Предсѣдателъ: Желае ли Нар. Събрание да слуша г-на Балкански? (Гласове: Желае.)

Балкански: До колкото познавамъ изб. законъ, тамъ се не намира ни единъ членъ, който да казва, че чиновникъ, отчисленъ отъ 29 Декемврий, не може да бѫде избранъ за представител на 20 Януари. Господи! Кажете кой членъ може да ме въспрѣ да бѫдѫ избранъ на 20 Януари, когато бѣхъ отчисленъ на 29 Дек. Законътъ само казва, че дѣйствителъ чиновникъ не може да бѫде избранъ, но азъ не съмъ билъ дѣйствителъ чиновникъ.

Храновъ: Мисля, че понапредъ да се предложи на г-на Балкански въпросъ, който твърдѣ лесно ще рѣши това затруднение, до кога е той управлявалъ или подържавалъ службата си? Защото въ актътъ на отчислението има два момента: единъ юридически, а други фактически. Юридическиятъ е станжъ на 29 Декемврий, а фактическиятъ се е продължавалъ до дека си е предадъл дължността. Ако той отговори на постановения въпросъ, тогава затруднението само по себе се рѣшава.

Докл. Станчовъ: Мълчанието на г-на Балкански потвърдява, че той много покъсно стъ 20 Януари е билъ на мястото си. Другъ фактъ е тозъ, че г-нъ Балкански нѣма да откаже, че за всичкото служение послѣ отчислението си той е получилъ заплата. Значи, че той е билъ на дѣйствителна служба. Въ такъвъ случай, да не бѫде осърбено лицето, за което е думата, съгласно съ 24 статья не може да бѫде избранъ въ окръга, въ който началствува.

Предсѣдателъ: Счита ли се Нар. Събрание доволно освѣтлено върху този въпросъ.

Тодоровъ: Само една бѣлѣжка имамъ да кажа. Кога е г-нъ Балкански предадъл дѣлата си?

Балкански: Азъ предадохъ дѣлата на върно да кажемъ на 15 Февруарий.

Тодоровъ: Слѣдователно и до тогава е началствуvalъ, до когато се вършиха изборите, и той е вършилъ дължностъ на началникъ, и споредъ мене той не може да бѫде представител. За обвинения-

та, мисля, че може да се предадатъ на мъстните съдилища.

Храновъ: Изъ това слѣдва, че Нар. Събрание не трѣба да го приема като депутатъ; а да ли е виновенъ или не, това ще рѣши съдилището.

Предсѣдателъ: Счита ли Народ. Събрание г-на Никола Балкански законно избранъ представителъ? (Гласове: Не счита.) Който го счита законно избранъ да си дигне ржката. (Никой не дигна.) Моля г-нъ Балкански да остави Народ. Събрание. (Балкански оставилъ мѣстото си.)

Докл. Станчовъ: Забѣлѣжка бѣше за втория избранникъ, че е раздавалъ готови написани бюлетини нѣкой Хаджи Акаолу: а бюрото не казва нищо противъ това, само споменува за агитации на нѣкои други.

Предсѣдателъ: Има ли нѣкой да говори върху това?

Докл. Станчовъ: Само това е, че въ тъзи избирателна околия, вместо да избератъ единъ предсѣдателъ и четири членове, въ бюрото избрали сж още 2 секретари повече.

Предсѣдателъ: Счита ли Народ. Събрание нѣщо противозаконно, че сж избрали двама секретари повече? (Гласове: Не счита.) Признава ли Народ. Събрание за законно избранъ Хюсеинъ X. Ахмедовъ отъ Османъ-Пазаръ? (Признава.)

Предсѣдателъ: (Къмъ Хюсеина X. Ахмедовъ): Османъдже яза билримисинъ?

Хюсеинъ X. Ахмедовъ: Билиоржъ.

Предсѣдателъ: Който го не признава да си дигне ржката. (Никой не дигна.) Нататъкъ е избранъ отъ Османъ-Пазаръ Мехмедъ Ибрахимовъ. Приема ли се? (Приема се.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дигна.)

Докл. Станчовъ: Като се рѣши въпросътъ за приемане Османъ-Пазарскиятъ депутатъ Мехмеда Ибрахимовъ, и отхвърляне на г-на Балкански, то предлагамъ на Народ. Събрание да разсѫди именно, какво ще направимъ за обвинението на нѣкои лица въ врѣме на изборитъ, ще ли ги предадемъ на особenna комисия или на мѣстните съдилища? Азъ мисля, да рѣшимъ това.

Пановъ: Азъ мисля, че Народ. Събрание си запази правото да испрати една комисия или да заповѣда на мѣстните съдилища, да изследватъ работата; ако е имало злоупотрѣблени, то не трѣба да ги оставимъ безъ наказание.

Тодоровъ: Законътъ ясно казова, че злоупотрѣблени се сѫдятъ отъ мѣстни съдилища, за това и комисииятъ нѣматъ мѣсто.

Пановъ: Азъ не знамъ, на какво основание г-нъ Тодоровъ каза, че комисииятъ нѣматъ мѣсто; желателно е да знаемъ мотивитъ на това му казва-

ние. Работата е, че ако отидатъ комисииятъ, то можатъ да намѣрятъ нѣщо повече отъ злоупотрѣблението, ако сж станжли такива, и да ги предаватъ послѣ това на съдилищата, или по принадлежностъ. Но че Народ. Събрание има право за комисии да прави и испраща по благоусмотрѣнието си, това не може никой да му го отнеме.

Докл. Станчовъ: Двѣ думи некамъ да кажа на г-на Тодорова. 106 членъ на Конституцията казва: (Чете го); тъй щото Народ. Събрание има право да назначава комисии, тъй сѫщо и въ този случай може да се възложи на комисиията да распѣти подробно тази работа и да може да я отирави на надлежните мѣста; но да отхвърлимъ прерогатива за комисии, това е противорѣчие.

Тодоровъ: Народ. Събрание има право да назначава комисии по управлението. Но за изборътъ законътъ ясно казва, че злоупотрѣблението се сѫдятъ отъ мѣстните съдилища. Изборитъ се вършатъ отъ населението, а не отъ управлението.

Докл. Станчовъ: Тогава г-нъ Тодоровъ не е разбралъ този членъ на Конституцията. (Чете още веднажъ 106 членъ на Конституцията.) За несправноститъ тукъ има прошения и жалби, 38 статья отъ избирателния законъ казва, че всички злоупотрѣблени се сѫдятъ въ общите съдилища. Народ. Събрание има право да приема прошения; то само не може да разгледа работите, но да ги възложи на надлежните министерства; за това казвамъ, че то е наше право да назначимъ комисия.

А. Пановъ: Азъ поддръжамъ мнѣнието на г-на Панова, да се оставятъ всички тъзи заявления веднажъ, за да ги свършимъ въ едно отъ нашия засѣданія.

Савва Илиевъ: Въ отговоръ на г-на Тодорова имамъ да прочетя 21-и членъ отъ избирателния законъ, изъ който се вижда, че Нар. Събрание е единственния сѫдия за изборитъ, и че то може да располага съ всичките срѣдства за распѣтване неправилността на изборитъ, каквито намѣри за добри, било то чрѣзъ комисия или друго срѣдство.

Михайловский: Веднажъ като се касира изборътъ, тогава има вече слѣдствие, но ние трѣба преди касирането да сѣбъремъ свѣдѣніята и на основание на тѣхъ, да обсѫждамъ правилността на изборитъ; но веднажъ като се произнесе Народното Събрание, тогава вече изслѣдованието нѣматъ си мѣстото: всѣкогаш при съдилищата се зима по главното престояниe — ако има едно по-голѣмо и едно по-малко, винаги се зима по-голѣмото.

Маноловъ: Има избори, които ще останатъ висящи и за тѣхъ да се назначи комисия, която може да направи изслѣдованието.

Докл. Станчовъ: Азъ настоявамъ на моето

мнънне, че всички от г-да депутатите има право да тълкова тъй или иначък законът, както му диктува умът и съвестта. 106 статия от Конституцията дава право на Събранието да приема прошения, и когато такиви прошения има, да ги предава на надлежните министри, или да ги възлага чрезъ надлежните министри на надлежните съдилища. Защо да се затруднява Нар. Събрание при огромните си дъла, да си усложнявам работите съ частни дъла, принадлежащи на мъстните съдилища. И тъй, когато тъзи работи ще бъдат препратени от Нар. Събрание, то и мъстните съдилища ще обрнат внимание посериозно внимание на тяхъ, и ще изучат всичко, което е нередовно; но да отлагами тъзи работа за по-сетенъ, то е само губение време, което ни тръба за посериозни работи.

Цановъ: Азъ пакъ предлагамъ на Народ. Събрание, да земе въ внимание това нѣщо, защото е много важно. Отъ изборите, господа, зависи съставът на Нар. Събрание, и много други нѣща, за което считамъ за излишно да говоря сега. Азъ за това предлагамъ на Народ. Събрание, както и напредъ да си запази правото за послѣ да назначи една комисия за испитване на тия работи.

А. Цановъ: Да се тури на гласоподаване, да не губимъ време.

Предсѣдателъ: Счита ли се Нар. Събрание за доста освѣтлено, за да се произнесе за този въпросъ. Напредъ е предложението на г-на докладчика, който иска, да се произнесе за него Народ. Събрание. Има и друго предложение да се остави за по послѣ. Желае ли Народно Събрание да приеме предложението на г-на докладчика, отъ сега още да се зематъ въ назначение за разбирателството на изборите, които сѫ станали по вънъ, и гдѣто сѫ станали неправилности, за да се предадватъ виновните тамъ на съдъ, които сѫ правили злоупотребления, или желае да се разгледа постъ това. (Гласове: По-послѣ.) Азъ мисля, г-нъ докладчикъ да опредѣли поточно своето предложение.

Докл. Станчовъ: Азъ не искамъ нищо отъ себе си, само това, което казва 106 членъ на Конституцията. (Чете го.) Азъ имахъ таково предложение, да се разгледатъ тѣзи работи на редъ при протоколите, или тѣзи протоколи да ги оставимъ за по-послѣ да се възложатъ на надлежното министерство, което да натовари мъстните съдилища да распитатъ работите, а ние да не губимъ време.

Цановъ: Тоя въпросъ е съвършено другъ, това се касае за прошения. Тукъ е въпросъ за комисия.

Предсѣдателъ: По сѫщността, и двѣтъ предложения не сѫ далечъ, само г-нъ Станчовъ иска сега да се разгледатъ, а вие казахте послѣ да се решатъ.

Цановъ: Ако намѣрвате, че по сѫщността сѫ близо, то да се отложи; прочее да не се уклонявамъ отъ правилника, да се тури на гласоподаване.

Предсѣдателъ: Има двѣ мнѣния. Първото на г-на докладчика: да се предадятъ прошенията до министерството, за да се зематъ изслѣдования; другото предложение е на г-на Цанова, попослѣ да се обмисли, да ли тѣзи прошения, които ще се предадятъ на министерството, заключаватъ въ себе си една прерогатива на Народ. Събрание, т. е. право изслѣдовование на изборите. Въ тѣзи двѣ заключения е напредъ предложението на г-на Станчова, да ги възложимъ на министерството.

Цановъ: Въпросътъ е сега, да ли да се рѣши или да остане за по-послѣ, азъ съмъ съгласенъ съ г-на Цанова, да остане по-послѣ; защото ако ги разгледамъ сега, ще имамъ още повече затруднения. (Гласове: Съгласни.)

Предсѣдателъ: Приема ли Народ. Събрание сега да се разгледа или за по-послѣ? (Приема се отлаганието.) Желае ли Нар. Събрание да продължава дебатите, когато стана въ частъ?

Шопъ Тодоръ: Преди затварянето на засѣданietо, желая да предложа едно нѣщо, за което вървамъ, че не ще има разисквания, и то е, да се помолятъ министрите, щото законопроектътъ, които ще ни се представятъ на разглеждане, да се напечататъ и да се раздадатъ на депутатите, за да може всички да си състави мнѣние за тяхъ, и да ги изучи.

Предсѣдателъ: Поддържаватъ ли петь души това мнѣние? (Поддържаватъ.)

А. Цановъ: Азъ мисля, да направимъ сега нѣщо, което г-нъ докладчикъ не забѣлѣжи. Въ дневниците по изборите се намиратъ много неправилности. Всичца ще се разнесемъ по разните мѣста на отечеството и ще бѫдемъ тамъ, когато ще ставатъ изборите. Въ протоколите не е споменято: колко представители има всяка околия да избира? Тоже не е споменято и общото число на избирателите, така що комисията се намѣрила въ голѣмо затруднение, и била принудена да търси въ „Държавний Вѣстникъ“ тѣзи фактове. За това, за да се избѣгнатъ такиви неправилности за бѫдящите избори, всички да се потруди отъ насъ, да разясни при изборите: какъ тръба да се съставяватъ тѣзи дневници.

Докл. Станчовъ: Азъ имамъ да отговоря на г-на Цанова, като членъ на комисията, че за това е споменято въ заключение на докладътъ, и за това много рано обрна внимание на Народ. Събрание.

Предсѣдателъ: Въпросътъ е върху предложението на отца Иконома. (Гласове: Съгласни.)

Приема ли Народ. Събрание, да се отнесе бюрото къмъ министерството, и да поискат напечатаните проекти? (Приема се.)

Предсъдател: Азъ имамъ честь да заявя, че ще ся постараю да испълня това желание на Народ. Събрание и отговорятъ на министерството ще се съобщи на Народ. Събрание. Утръ ли да слѣдвами провѣркитъ? (Гласове: Да се слѣдва.)

Икономъ попъ Тодоръ: Азъ желая моето предложение да се вотира.

Предсъдател: Това е вотирено. Които сѫ се клѣли и още се не сѫ записали въ списъка, да се запишатъ. (Записватъ се.) Сега се распушта Събранието.

(Конецъ на 6 часа 12 минути.)

Предсъдателъ: **П. Р. Славейковъ.**

Подпредсъдатели { **Д-ръ И. Брадель.**
Н. Суннаровъ.

Секретари { **Ив. Даневъ**
Хр. Баларевъ
В. П. Золотовъ
К. Коевъ.

Управителъ на стенографическото бюро А. Безеншекъ.